

உதயதாரகை.—MORNING STAR.

Published on the 1st and 3d Thursday of every Month, at one shilling a Quarter, payable in advance.

சஞ்சிகை. யகூ.] துஷாசக (ஸ்ர). ஐப்பசி மூ. எ தேவதி. வியாழக்கிழமை. Thursday, October 7, 1841. [No. 19.

வரலாறு.

உதயதாரகைப் பத்திரத்தில் கந்தை, சாத்திரம், பொதுவான கல்வி, பயிற்செய்கை, அரசாட்சி, மார்க்கம் முதலானவையெப்பதும், பிரதான புதினச் சங்கதிகளைப் பற்றியும் அச்சுடிக்கப்படும். அது தமிழ்ப் பாஷையிலும், இடைக்கிடையே தமிழும் இங்கிலிஷ் கூடினதாயும், எட்டுப் புறமுள்ளதாக நான்காய் மடித்த தான் அல்ல ஒவ்வொரு மாதத்திலுமுதலாம் மூன்றாம் வியாழக்கிழமைகளிற் பிரசுரித்தம். பண்ணப்படும்.

இதின் விலை, பத்திரம் ஒன்றுக்கு, உ பென்சு அல்லது யகூ. வென்சுச் சல்வி, அல்லது மூன்று மாதத்திற்கும் முன்னறக் கொடுத்திருந்தால் அப்பத்திரங்களின் விலை ஒரு சல்விக்கு.

இதற் பத்துப் பத்திரிகைக்குக் கையெழுத்து வைத்து மாதாந்தம் பணம் முன்னேறக் கொடுத்து வைத்து, மறு பெயருக்குச் செலவிடக்கூடிய காரியகாரருக்கு இதின் விலை பத்திரம் ஒன்றுக்கு, உ. பென்சு, அல்லது உ. பணம். அல்லது மூன்று மாதத்திற்கு முன்னறக் கொடுத்திருந்தால் விலை, உ பென்சு.

இருபதுக்குக் கையெழுத்து வைத்து வருஷாந்தம் முன்னேறக் கொடுத்துவைக்கும் காரியகாரருக்கு இதன் விலை பத்திரம் ஒன்றுக்கு உ. பென்சு, அல்லது அ. வென்சுச் சல்வி. மூன்று மாதத்திற்கு முன்னறக் கொடுத்திருந்தால், விலை ஆறு பென்சு.

தவாற்செலவை வட்ட.

காதெம் எழுதிக்கொள்பவர்கள் தாங்கள் அறிவிக்க வேண்டியவை உதய தாரகைப் பத்திரத்தினது முகாமைக்காரருக்கு எழுதித் தவாற்செலவுகொடுத்தனுப்பவும்.

TERMS.

The MORNING STAR will be devoted to Education, Science, and general Literature, and to the dissemination of art. - Agriculture, Government, and Religion, with a brief summary of important News.

The PRICE of the Paper is two pence a number, or one shilling a quarter, payable in advance.

To Agents who subscribe for ten copies and pay in advance, the price is one and a half pence a number, or nine pence a quarter.

To those who subscribe for twenty copies and pay in advance, the price is one penny a number, or six pence a quarter.

N. B. Postage extra.

Persons who wish to act as AGENTS, may apply to the Publisher, at the American Mission Press, Maneply, Jaffna.

CORRESPONDENTS may send their Communications post paid addressed to "The Editors of the MORNING STAR," Batticotta, Jaffna.

The following persons are authorized to act as Agents for the "Morning Star."

JAFFNAPATAM—Mr. C. F. GRENIER; CHUNDICOLY—M. J. POVRIRAYASINGEM; WANNARPONY—S. TAMPPIAHPIILLY; MOOLLITEVO—A. Mc FARLAND; BATTICALOE—S. A. ALLEGECO; MOULIER; MAN-NAR—M. S. POVRIRAYASINGEM MODLIER; CALPENT—N. J. WOODHULL; TRINCOMALIE—Rev. C. HOLE; COLOMBO—P. LIP CANJIMANADAN; KANDY—Rev. W. OAKLEY; MADURA—Rev. P. D. WARD; DINDIGUL—Rev. J. J. LAWRENCE; TANJORE—Rev. T. BROTHERTON; MADRAS—P. R. HUNT, Esq. புதுகுடுவியு.—பத்தா நாகநாதபிள்ளை

[BRIEF HISTORICAL VIEW OF INDIA.]

[Continued from page 172.]

இந்துதேசச் சரித்திரம்.—Ancient history of India

Concluded.

மகா அவெஞ்சுந்தர் இறந்தபின் சிரியர் காலத்திற்குக் காலம் அவெஞ்சுந்தருக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்த இந்ததேசத்தின் வடபகுதினை ஆண்டவர்களின். மகா அந்தியோக்கென்பவருக்குப் பிறகு பகத்திரியாதேசத்தை ஆண்ட மூன்றாம் இராசாவாசிய ஆயுதமலை (Euthydemus.) என்பவனின் குமாரனாகிய தெயிற்றிரியஸ் (Demetrius) என்று சிரியன் இந்துதேசத்தின் வடபகுதினை ஆண்டவர்தான். அ

பபகுதினாளுக்குச் சிங்கல நகரம் (Sangala or Sagala or Euthydemia in honour of Euthydemus) அக்காலத்திற்கு உயர்ந்தபட்டணமாகியிருந்தது. தெயிற்றிரியஸ் இராசன் மகா அந்தியோக்கென்பவரின் புத்திரியை மணஞ்செய்து பகத்திரியா நாட்டுக்கிராசாவாகித் தன் சிரிய பிராவாசியமீளுந்தருடனும் (Menander) வேறனேக பிரபுக்களுடனும் கூடிக்கொண்டு ஐபேசிலை நதியைக் (Hyphasis) கடந்து மூன்று சதமீட்டும்போய் தட்டாபட்டணத்தையும் (Tatta or Pattalene in the delta of the Indus) கீழ்ப்படுத்தித் கரைப்பக்கைகொக்கும் போய்க் கச்சி நாடு (Tessarioustus or Cutch) சிலைத் நாடு முதலிய தேசங்களை வெற்றிகொண்டு மறு திசைகளை நோக்கிச்சென்றான். மீளுந்தர் இராசன் கிறிஸ்து பிறக்க (கூடு) வருடத்துக்கு முன்பகத்திரியா நாட்டுக்கிராசாவாகிச் செல்விக்கையாயிரசாண்டு சிரிய தேசத்திராசாவுக்கு விரோதமாகப் படையெடுத்துப் போக எண்ணி பிளக்கையிற் சதியையிறந்தவீட அவனுக்குப் பிறகு இயூக்கிரேற்றியை (Eucratides I.) என்பவன் பகத்திரியாநாட்டுக்கிராசாவாகி தெயிற்றிரியஸ் இராசனுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்த இந்த தேசத்தின் பலபிரிவுகளையுள் தனக்குக் கீழாக்கிச் சிந்து நதிக்கப்பால் (குது)பட்டணங்களை ஆண்டவர்தான். பகத்திரியா அரசாட்சியுண்டாகி (கூடு) வருடமிருந்தபின் மங்கிப்போகப் பார்த்தியா நாட்டையாண்டயித்திரதேதன் (Mithridates I.) கிரேக்கருக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்த இந்ததேசத்தின் பகுதினைபெல்லாமாண்டவர்தான். இவன் சிந்து நதி முதற் கங்கைநதிக்குடைய இராச்சியங்களை எல்லாஞ் சயித்துமகா அவெஞ்சுந்தர் உட்செல்லாத தேசங்கொக்கும் போய் அனேகஞ் சாதிகளை வலோந்காரமாய்த் தனக்குக் கீழ்ப்படுத்தியாண்டவர்தான், இவன் காலத்தில் வழங்கப்பட்ட பார்த்தியருடைய காசுகள் மதராபுரி (Mathura) அச்சிகு (Agra) உச்சிகி (Ojein) ஆசிரமம் (Ajmere or Rajpootiana) முதலிய பட்டினங்களில் இக்காலத்திற் கண்டெடுக்கப்பட்டதாக ஒருவரொழுதுகிறார். ஒரு பிரயாணி (Colonel Todd) தான் இந்துதேசத்திற் பயணம்பண்ணுக்கையில் அதிகவிஷயம்றப்பெற்ற பொற் தகடுகையுள் தங்கத் தகடுகையுள் கண்டெடுத்ததாகவும் அவைகளில் பகத்திரியருடைய அப்பல்லோதோத்தென்பவனின் (Apollodotas) முகமுள்ள ஒரு தட்டை யருகே ஆற்றங்கரையிற் கிடைக்கனின் (Krishnu) போருகிய ருசேனன் (Sura-sena) இருந்தான்வந்த ருரபுரத்தின் (Surapura) அழிவுக்குள்ளும், மீளுந்தருடைய முழுமுள்ள வெடுக்கை மதராபுரியிலும் காணத்தாகவும், அத்தகடுகளிற் பாரிக இராசருடைய சேப்பருடைய காசுகளின் தகடுகளில் (Sassanian medals) அச்சுடிபட்டிருந்த செத்து (Zend or Pehlevi character) அச்சரங்களுள்ள எழுத்துக்கள் அச்சுடிபட்டிருந்ததாகவுமெழுதப்படுக்கிறார். மேற்சொல்லிய இரண்டு இராசாக்களுமோவென்ற பகத்திரியர் ஆகையால் மூங்காலத்திலே பகத்திரியரு ம் பார்த்தியரும் இந்து தேசத்தை ஆண்டவர்களைப்பற்றிச் சயம்.

அதற்கு வாகுதேவனென்ற இந்துத்தின் (Bas-Deo) கஞ்சேத்தைச் (Kanouge) கிறப்பித்து வகானம், பாகார் என்னும் காடுகையுள் கீழ்ப்பட்ட இந்திராசுபட்டணத்தைப் பெற்றதும் கிறிஸ்து பிறந்த (கூடு) வருஷத்திற் சிங்கலத்தின் ஏறி அதிக கீர்த்தியாய் அரசாண்டான். அக்காலத்திற் பாரிகதேசத்தையாண்ட வயிராக்கோ இராசன் (Byram Gore) வியாபாரியைப்போலிந்து தேசத்திற்கு வந்து பாரிக தேசத்தின் தத்துவம், அரசாட்சி, கண்ணெறி, ஒழுக்கம், முதலியவற்றின் வளர்ச்சியைப் பற்றிப் புகழ்ச்சியாய்ப் பேசிக்கொடுத்திர்தான். ஆகிலும் வாகுதேவ இராயன் அவனை ஆரென்றறிய வில்லை. ஒரு கார் அவ்வியாபாரிக கஞ்சேத்துக்கையலாய் செல்லுக்கையில், ஒரு காட்டு பாணை கொடுத்திக்கொண்டவனுக்கு முன் வந்தெதிர்ப்பட அவன் தன் கையிலிருந்த அலத்திரத்தைத் தொடுத்து பாணையின் மத்தகத்தைபூடுருவ எய்தவிலுந் திற்போட்டான். உடனே இச்செய்தி இராசாவுக்குப் போனபொழுது, இராசா அவனைத் தன்னிடத்திலே வருப்படி பண்ணினான். அத்தருணத்தில் முன்னே பாரிக இராசனுக்குத் திறைப்பணங்கள் கொண்டுபோய்க்கொடுத்தவந்த ஒரு இந்துபிரதானி அவ்வர்த்தகனைப் பாரிக இராசனென்ற அறிந்து வாகுதேவனுக்குச் சொல்லி, இராயன் உண்மையை அறிந்து சிக்கிரனத்தைவட்டிமுறத்தி இராசனைத் தருவிக்கொ

ண்டு தன் அரண்மனையில் அவரைப் பிடுக்கச் செய்து அவருக்கு மிகுந்த உபசாரங்கள் பண்ணித் தன் புத்திரியையும் அவருக்குக் கவிவாணம் பண்ணி அனேக வெகுமதிகளுடனே ஆடம்பரமாய் இராசனையும் பெண்சாதினையும் பாரிசு தேசத்திற்கு அனுப்புவதற்கான வாகனத்தையும் அவன் பின்னடியாரும் (அம்)வருடும் இந்து தேசத்திற்கு திரைத்தனம்பண்ணி பின் அந்நிபோலர்கள். மறுபடி வாகனத்தினால் குலத்திலொருவன் சிங்காசனத்தில் ஏறிகையில், ஊருக்குள்ளே வரக் குவாதங்களுடன், சண்டைகளுடன் தந்திலுலே பிரதானிகள் சங்கங்கூடி இராச வங்கிஷத்தினுள்ள பாவனையும் இராசாங்கத்தைவிட்டதற்கு, இராசாவத்திற்குச் சேனாபதியாயிருந்த இராமதேவனுக்கு (Ram-Deo) இராச பட்டமுடன் செங்கோலுடன் கொடுத்தார்கள். மராட்டியகுலிய இராமதேவன் தபிரியருள்ளவனும் புத்தி, அருள், தருமக்குறும், கண்ணடை முதலிய இவட்சணங்களுள்ளவனுமாயிருந்தாரானால், கலகம்பண்ணித் தன்னிடம் பற்றி நடந்த பற்பல பிரதானிகளையும் கீழ்ப்படுத்தி, கச்சலா வங்கிஷத்தார் (Cutsawa) முன் வலோற்றையமாய்ப் பிடித்தான். இவ்வந்த மறவ ராட்டையுடன் (Marwar) சபித்துத் தன் குலத்தவர்களை அழித் ததாயித்தான். இக்காலமட்டும் அவ்விடத்தில் அவன் பின்னடியார் இருக்கிறார்கள். இராமதேவன் மகத்தவப் பிரபாய் இருந்து வெகு யுத்தங்கள் பண்ணி ஏறக்குறைய இந்து தேசம் முழுவதையும் தன் அரசாட்சிக்குட்படுத்தி (இசு) வருடம் ஏகச்சுராத் பதியாய் அடிமுற்றான். அவன் செய்த விசுச் செய்கைகளிலே அவன் பேர் இங்கான் மட்டும் மங்காமல் நீர்த்திபெற்றிருக்கின்றது. மேலும் இராமதேவன் இராச்சியபாரம்பரணாகையில் பாரிசு தேசத்தை ஆண்ட கீகோபாத்து (Kei-Kobad) இராசனின் பிதாவாகிய பிரோசாசா (Feros-sassas) இராசனுக்குத் திறைகொடுத்து வந்தான். இராமதேவ இராயனிறந்த பின் அவன் குமாரருக்கும் மற்றியிராச வங்கிஷத்தாருக்கும் சிங்காசனத்தின்பேரில் வழக்குகளும் விரோதங்களும் நடந்தன. அத்தருணத்தில் இராமதேவ இராயனுடைய தனக்கந்தன் பார்த்திபசுந்தன் (Pertab-Chund) மிதலது பிறந்த (இராம) வகுஷத்தித் சிங்காசனத்திலேறி இராசாவாகி இராச வங்கிஷத்தை விரோடே அந்நிபோகப்பண்ணிப் பா தொரு குழப்பியில்லாமல் இராசாட்சிக்குட்பண்ணிவந்தான். ஆகலும் பார்த்திபசுந்தன் கச்சலையுள்ளவனுக்கு சதிபோசனக்காரனாக கொடுக்கோலரசனுமாயிருந்து வலுவந்தமாய் இராசாங்கங்கள் சிங்காசனத்திலிருந்ததற்குத் தனக்கு மனமானவர்களுயெல்லாம் வெட்டிக் கொன்று, பேதையானவர்களைவர்களைப் கீழ்ப்பட்டுவிட்டோமென்ற வர்களை மாத்திரம் தப்பவிட்டு இவ்விதமாக வெகு காலங்கள் செய்தான், தற்பெருகுகொண்டு பாரிசு இராசனுக்குத் திறைகொடாமல் விட்டுவிட்டதினாலே அசிருவான் (Noshirwan) என்னும் பாரிசு இராசன் தன்னுடைய தானுதிபதிகளைத் திறையாக்கியவரும்படி அனுப்புவிக் அவர்கள் அவனுடைய அரசாங்கத்தை வந்தலத்தில் அவர்கள் கணவன்படுத்தித் திறைப்பண்ணக் கொடாமல் வெறுமைபாயனுப்பிவிட்டான். பாரிசு இராசனின் சங்கதிகளை அறிந்தவுடனே தன் ராணுவ சேனையை யுத்தத்துக்கு அனுப்ப இருபக்கத்தாருக்கும் போர்நடந்தபொழுது பார்த்திபசுந்தனுக்கு சேனையும் முறியடிக்கப்பட்டித் திருப்பிவந்து பாரிசு இராசாவோடே சமாதான பொருத்த தனப்பண்ணியுடன் கொடாதிருந்த கிணைப்பண்ணுடன் கொடுத்தினி பெற்பொருதும் உங்களுக்குக் கீழாயிருப்போமென்று சந்திய உடம்படிக்கைபண்ணிக்கொடுத்துச் சமாதானமாயாண்டார்கள்.

பார்த்திபசுந்தனிறந்தபின் அவன் வயிசத்தாரும் கொஞ்சக்காலம் இராச்சியமாண்டபின் அந்நிபோலர்கள். பார்த்திபசுந்தனுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்த இராசாங்கங்களெல்லாருள் தன்னிடம் பற்றி நடந்தார்கள். இராசாங்கங்களும் காமம் மங்கிப்போக இராணரென்ற Ranas பட்டமுடையவர்களாய்க் கொம்பலயிர் (Chumpulmere) மிதூர் (Chittoor) மக்தேசம் (Mundesoor) என்னும் மலகாடுகளைப் பிடித்தான். வெருக்காலத்தில் மறுபடி இந்து தேசத்தை ஆண்டவர்த மோகுலவயிச இராபர்கள் (Mogul Emperors) அவர்களைத் தாத்தி விட்டு இராச்சியங்களைப் பிடித்துக்கொண்டார்கள். பார்த்திபசுந்தன் இறந்த பின் வையகுலிய அனந்ததேவனென்றொருவன் (Annindeo) விவதாரமான மாபுல ராட்டையும் (Malwa) மறுபடி கறுக்காகக் கூர்ச்சரத்தையும் (Gujerat), மராட்டியர் கிணையையும்; பார்த்திபகுலியுடைய (Berar) பிடித்துத் தனக்குக் கீழ்ப்படுத்திச் செய்து கொள் செய்து (மக) வருஷம் தரைத்தனம்பண்ணிவந்தான். இவன் காலத்திற் பாரிசு தேசத்தில் கிரோபருவீசனென்னும் (Chusero Puryesee) இராசன் இராச்சியம்பண்ணினான். அனந்த தேவன் வெகு தேசங்களை வெற்றிகொண்டு போகையில், இறுதலத்தானுடைய மலயதே

வனென்றொருவன் (Maldeo) பராந்திரமசாலியாய் வெகு சேனை யுட்கொண்டு தென்வீ ராட்டையும் கரத்தையும் பிடித்து அவ்விடத்திலிருந்த இராச வங்கிஷத்தாரை எல்லாம் கச்சம்பண்ணி சனரெனக் கழுண்டதாயிருந்த மிப்பான கச்சுலேச கசரியையும் தனக்குக் கீழாக்கினான். அச்சமையத்தில் கச்சுலேச கசரியின் கோட்டைகளுக்குள்ளே (கலது) பாக்குக் கடைகளும், சருக்காருக்கு வருஷத்தோடும் பத்திலொன்று கடைமகொடுத்திப் பிளத்தவந்த (கலது) கடல்வர், பாடுவோர், தாசுலையிருந்தார்கள். மலயதேவன் (அம்) வருடமாண்ட பின் இறந்துபோக எங்குமுள்ள பிரபுக்கள் தன்னிடம் இருக்க, கறுக்காக ஒரு இராச்சியமாய் அரசாட்சி ஒழுங்காயிருந்த இந்து தேசங்கொட்டுப்போய் தலுக்க அரசாட்சிக்காரர் வந்த பதிதாய் அரசாட்சி ஒழுங்குடன் செய்து ஆளத்தவங்களை காலவனாய் மங்கியிருந்தது.

Notice. வளர். சஞ்சிகையில் அவெஞ்சுசுந்தர் எடுப்துக்குப்போய் மரணித்துவிட்டாரெனச் சொல்லியிருந்தும், பாரிசு தேச மார்க்க மாய்ப் பாயிலோன் கசரியிலுள்ள சாசரென்ற (Shahr-zour) இடத்திற் போயிற்று விட்டாரென அனேக சரித்திரகாரர் சொல்வது ஒத்தவருவதால் அதுவேசரி.

(இன்னும் வருகும்.)

தென் சுழத்தித் தீவுகளில் நடந்த கங்கதி.

[From Willjams' Missionary Enterprises in the South Seas].

(Continued from page 163.)

(தகத்தியன்) திலிற் போல அத்தாதித் திலிதும் விக்கிரகாராதிக தேவ செயலினாலே குறைந்தது. அப்படியெனில் முன் சொன்னது போலப் பிரதானியின் மகன் செத்தவுடனே பல கிராமங்கள் ஊருள் சனங்கள் தங்கள் விக்கிரகங்களைக்கொண்டுவந்து பிரசுக்கிசுலைய காலடியிலே எறித்துவிட்டு, பெகோவாலையே கணங்கிலும்புகிசுமென்றார்கள். அந்தக் கிழமை முழுதினும் சனங்கள் அதிகமகிசுமாய்க் கூடினதினமேல் தொகையைப் பார்த்தவிடத்திலே திலி விக்ரகாராதிகாரர் இவ்வாறு இருந்தார்கள். இவ்விடத்திற் கிறிதாமார்க்கப் பிரசுக்கிகள் போல்ப் பதினாறு மாதஞ் சரியாகச் சென்ற அடுத்த மார்க்கிமாதத்தின் ஒப்புகையில் இவர்கள் பாவயும் ஒருமிக்கக் கூடிக்கூட்டம் வைக்க இடமில்லாததினாலே ஒரு சேனையிற் திறியிலே கூடியமெய்த்தேவனைத் துதித்தார்கள். பிரதானமான காலையெண்ணப்பட்ட இக்காலித்தேவாராதிகாரனுக்குத் தபொது (பப்பியன்) மற்றகாட் காலமெவைக்கப்பட்டபோதிற ஒரு பொதுவான கூட்டத்துக்கெல்லாரையும் வரும்படி கேட்டுக்கொண்டு அவர்களை அனுப்பிக்கிட்டான்.

மற்றகான் தியமித்த மணி கோத்திலே திலிர் எல்லாரும் வந்து கூடினார்கள். அப்பொழுதித்தப் பிரசுக்கி திலிர் விக்கிரகாராதிகனை நடத்துவதிற் செனுத்திலித் பிரயாசத்தையும், பண நடத்துதையும் காண்பித்ததினமேல் இனிமெய்த்தேவனுடைய தொண்டிலே முயற்சியாயிருக்கவேண்டுமென்றதையும் காண்பித்து இரண்டு காரியங்களைச் சொன்னான். அவையாவன. (க) திலிதின் விக்கிரகங்கள் பலவும் எரிக்கப்படவேண்டுமென்றும், மிச்சமானவைகளைத் திலிதெனத் தன்னிடத்திற் கொண்டு வரும்படிக்கூடும், தான் அவனை (இராசபந்திரி) பாலியிருக்கிற எக்களுக்கு அனுப்பிப் பராபரனுடைய வசனத்தினால் உண்டான வெற்றிப்பாட்டின் மகத்தவத்துக்காக எங்குள்ளே சந்தேஷப்படவும், (உ) தாங்கள் தேவாராதிகையை நடப்பிப்பதற்காக உடனே ஒரு கோலிங்கக் கட்டத் தவங்க கொண்டுமென்று சொன்னான். உடனே சனமெல்லாம் இத்தருச் சம்மதித்ததமல்லாமல் கூட்டமுடிந்தவுடனே, விக்கிரகங்களைக் கொளுத்திக் கலையதற்கும் அவைகளைத் தகர்த்துப்போவதற்குமான பிரயத்தனத்தோடு போய் அப்படிச் செய்ததினாலே, மற்றகாட் காலமெய் வினெத்தவிடத்திலாகுதல் தகர்த்தப்பட்டமல் வனத்துக்குக்காகவைக்கப்பட்ட விக்கிரகமொன்று மீதியாயிருந்ததிலும்.

அந்தத்தக் கிராமத்துச் சனங்கள் அவரவருக்குரிய தலைமைக்காரரும் பூசாரியாரும் முன்சுடக்கத் தாங்குகிழ்ந்த தன்னின் விக்கிரகங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு பின்னூச் சென்ற பிரசுக்கிசுலைய பாதத்தடியிலே கொண்டுவந்து வைத்தார்கள். அவர்கள் ஒப்பொருளுக்கு சில மூலபாடங்கள் எழுதியிருக்கிற புத்தகத்தைப் புகிசுஷத்தையும் வாங்கிக்கொண்டு போனார்கள். இப்படி இவ்வாண்டு பிரசுக்கிசுலைய பிரயாசத்தினாலும் திலிதின் கன இருக்க பொருத்திய விக்கிரகாராதிகையும் அதன் பொருட்டாக வரப்பட்ட சிற்பத்தையும் தீக்கிதமல்லாமல் பர இராச்சியத்துக்கொ

த புதுமாறுதலுமுண்டாயிற்று. உடனே அவர்கள் தேவாலயத்தைக் கட்டத் தொடங்கினார்கள். கட்டுவோங்குச் கண்ணம் வேண்டிய தாயிருக்குது, கண்ணுக்குமேலிதம் இவர்களுக்குத் தெரிந்திராதபடியாத் பிரசங்கிமா இவர்களுக்குக் காட்டிக்கொடுத்தார்கள். ஆதலாற் றுணக்குவிறகு வெட்டுமிறதற்குள், கடற்கரையிற் கல்லுக் கிளப்புகிறதற்குமாகவெகு சனங்கள் போனார்கள். கல்லும் விறகுச் சம்பாதிக்கப்பட்டவுடனே பிரசங்கிகள் தவிராடனா குணவைச்சுச் சொன்னார்கள். குணவில் நெருப்புப்பற்றி எளிகிறதையும் கல்லு வேறெதையும் முன்னொருபொழுதும் அறிந்திராத இத்திவார் கண்டவுடனே அன்னியராகிய இப்பிரசங்கிகள் கண்களைப் பொரித்துக்காண்பிக்கிறார்கள். இனிப் புசல் முதலிய கேடுபடுகளை வந்தெங்கள் திவன் பழவருக்கங்களைத் தருகிறமாத் துகளை முரித்துப்போடாது கல்லுகளைப் பொரியல்பண்ணுகிறவிதத்தை அறிந்திருக்கிறபடியாத் பஞ்சமேதென்று சந்தோஷமாய்க் கூட்டுரவிட்டார்கள். பிரசங்கிகள் அப்படியல்லக் கல்லுகள் பொரிக்கிறதாகத் தோன்றினாலும் அவைகளென்னவாகுமென்பதை இனிமேற் காண்பிக்கொன்றார்கள். மற்றகாட்காலமே சனங்கள் குணவைக்கப்பட்ட விதத்தை வந்துபார்த்தவுடனே கல்லுகளே ல்லாம வெந்தபின் மாவாக்கிடத்ததைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டார்கள். மேலும் பிரசங்கிகள் கோவிலில் ஒரு பக்கத்திற் சுவருக்குச் சாந்து பூசிக் காயவிட்டதினமேல் திவார் அதைக்கேள்விப்பட்டு, பிரதானிகள் பூசார்களே, ஆண், பெண், குழந்தைகள் பாவரும் இக் காட்சியைக் காணவந்தார்கள். வந்தவர்களைத் திவர்கவரமணந்தபார்க்கத்தார்கள். வேறு சிலர் சுறாண்டபார்த்தார்கள். வேறு சிலர் கல்லு அடித்து அதிலுண்டான மாவைப் பார்த்தார்கள். அப்படியே சந்தோஷத்தினால் நிறையப்பட்டு, இதுமகா ஆச்சரியம்! இது மகா ஆச்சரியம்! மெய்யான தேவனை வழிபடுகிறவர்களுக்குப் பூமியின் மண் ணையும் கல்லையும் அவர் கத்தந்தாமாய் முடியப்பண்ணுகிறாரென்று கூட்டுரவிட்டார்கள்.

சிலகாலாக (மங்காடி) திவர்குரோய்ச் கக்கான் திருப்பி அதிற் சேர்ந்தவுடனே அத்திவற் கரையிலிருந்த சிலர் (பாசியிருச் சமுத் திரத்திலுள்ள எத்திலிலும் வறக்கமாபிருக்கிறதுபோல) காகங்கள் தங்க விடத்தில் வரும்படி கொடி தூக்கினார்கள், காகங்களும் அவர்கள் எங்கே விடத்தில் வருவதற்குக்கொடி தூக்கிப்பின் கப்பலில் இருந்த வன்சத்தைக் கடலில் விட்டுப் (பப்பியணையும்) அவனோடே வெறியண்டு ரசங்கிகளையும் கூட இறக்கிவிட்டுக் கரையில் இறங்காமல் வன்னத்தி ல் இருந்தகொண்டு, காகங்கள் ஆரென்றும் எங்கள் நோக்கம் இன்னதென்றும், அத்தத் திவன் பிரதானி வன்னத்தில் ஏறி எங்குண்க் காணவரும்படி செய்யவேண்டுமென்றும் கெட்டியாய்க் கற்பித்தோம். ஆகிலும் இவனுடைய பேச்சில் அவர்கள் எடுபடாதபடியிலுலே நிரும்பி வந்தார்கள். சற்றேநேரத்தின்மேற் தவிராடைய இரண்டு வன்னங்கள் எவ்வுளுக்கு நேராய்த் தண்ணிலவத்துவருகையில் எங்கள் வன்னமும் அவைகளைச் சந்திக்கப் போயிற்று. போகையில் என்னவெனில் வந்தவர்கள் தூரத்திலே கண்டு மிகுதியாய் பயந்ததிரு ம்பித் தண்ணிலவத்துக் கரையற்றிருத்தித்துத் தங்களைக் காத்துக்கொ ண்வதற்கு இட்டிகளையும் மற்றும் ஆயுதங்களையும் தரித்துக்கொண்டு தின்றார்கள். இவர்கள் நினைமை இப்படியிருந்ததினாலே எங்கள் வன்சம் அவர்களைச் சேராமல் மறுபடியும் திரும்பிவிட்டது. அத்திவார் இன்னொரு முறை எங்களைத் திவ்வரத்தணித்திருக்கிறார்கள் என்பதை காகங்கள் கேள்விப்பட்டுச் சில முத்துச் சிப்பியையும் கத்திக ளையும் உபகாரமாகக் கொடுத்ததுபி எங்கே விடத்தில் வரக் கேட் டோம். இரண்டுபேர் சம்பதித்து வந்துக் கப்பலில் ஏறப் பயந்திருந்தார்கள். அப்பொழுது எங்கள் கப்பலிலிருந்த (அத்ததாசியின்) பிரதானியையும் (இராயதோங்கு) விறசனங்களைத் சிலரையும் அவர்க ளுக்குக் காட்டினவிடத்திலும் அவர்கள் எங்குண்க் கப்பலில் கப்பலில் ஏறிமட்டோமென்றாலுட்டார்கள். மேலும் (இராயதோங்கு) விறசனங்கள் இவர்களுடன் மிகுதியாய் பேசினதினாலே ஒருவன் கப் பலில் ஏறினான். இந்தக்கப்பலில் ஏறினவனுடனே கூடவந்தவன் தான் வந்தவன் வந்திருந்தேனே ஏறித் தன் சேவண்காப்பாற்ற ஏறப்போ கிறவன்போலப் பறந்தோரடிப் போனான். கப்பலில் ஏறினவனும் பபத்தினாலே அறிவுகெட்டுப்போனான். அவன் தெளிந்தவுடனே கப்பலின் பேரை விசாரித்ததுமன்றி முன்னொருமுறை மாத்திரம் தன் ஊரவர்கள் இவ்வித கப்பலைக் கண்டார்களெனச் சொன்னான். கப்பல் கரைக்குக் கிட்டியிருந்ததனாலே பிரசங்கிமாரையும் இறக்கி கொண்டு கரைப்போய் வருகிறது கல்லெதென்ற இவனுடனே சொன்னபோது, அவன் சம்பதித்துவன்னத்தில் இருந்த கரை அன்னி ஊற்றிவெக்போல இறங்கி அவர்கள் பராக்காய் இருந்த தரு ணத்தில் தன்னுயிரை யிளாமல் இருக்கலாமோமென்று தனக்குள்

சொல்வீடுகொண்டு, சுறுக்குப்பண்ணித் தண்ணிலவத்துத் திரும் பியும் பாராமற் கதியாய்க் கரையிற் சேர்ந்தான். காரியமிப்படி நடத்துவருகிறதினாலே எங்கள் கம்பிக்கை கெட்டுப்போயிற்று.

(இன்னும் வரும்.)

மார்க்க விசாரணை.

[Inquiry on Religion.]

ஒருமாத்தை அதன் கனியினால் அறியலாம்.

இதற்கு முந்தின சஞ்சிகையிலே மார்க்கவிசாரணை யென்றொரு பிரிவெழுதித் தமிழ்மார்க்கம் பராபரனாலே வந்ததோ அல்லவோவென்று இத்திராட்டுவோமெனச் சொன்னோம். ஒரு மாத்தை அதின்கனியினால் அறியலாமென்ற வசனத்தைக் கத்தராகிய இயேசுக்கிறிஸ்து திருவுளம்பற்றினார். இந்த விசேஷத்தைத் தமிழ்மார்க்கத்துக்கு ஒட்டிப்பார்ப்போமாக. ஒவ்வொருபொருளுந் தன் தன் பலனுக்கு இறைந்ததாய் உலகத்தில் தடைபெற்று வருகின்றது. அதுபோல மார்க்கமாவது பாலிகளாயிருக்கப்பட்ட மனுஷர் பரிசுத்தமடைந்து கத்தாவுக்குரிய சலவீதமான நற்குணங்களைப் பெற்று மோட்சத்தை அடைகிறதற்கு வழியேயாம். ஆனாலும் தமிழ்மார்க்கம் பாலிகளை வரவரப் பாலிகளாக்கிப் பரிசுத்தத்துக்குப் பதிலாக அசுத்தத்தை உண்டுபண்ணி கித்தியநாகத்துக்குக் கொண்டுபோகிற வழியாயிருக்கின்றது. எப்படியெனில், தமிழ்மார்க்கத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிற பிரமா, விட்டுணு, உருத்திரன், கந்தசுவாமி முதலான தேவர்கள் அடங்காத காமலிகார இச்சையுள்ளவர்களாயும் பொய்களவு முதலான அசுத்தங்களுள்ளவர்களாயும், தமிழ்மார்க்கத்திலுள்ள கந்தப்புராணம் முதலான புராணகாவியங்கள் எல்லாம் ஆண் பெண் ணொருமித்துக் கேட்கக்கூடாத சிற்றின்பந் நிறைந்ததாகவும், தோர் கோவிற்பிரகாரம் முதலான இடங்களில் திருவாணமும் மணங்கூசாமற் பார்க்கக் கூடாத அவலட்சணமுமான உருநாட்டுகள் சித்திரிப்பதினாலும், தமிழ்க் கோவிலாராதனைக்கு அக்கிரமந் நிறைந்த தேவடியாள் ஒரு பகுதியாயிருந்து வேகைகள் தேவனுக்குப் பாரிகளென்றிருப்பதினாலும் மனுஷர் திருவிழாக்களுக்குப்போய் மேற் சொன்ன சித்திரங்களைக் கண்குனிரக் கண்டு சிற்றின்பப்பாட்டுகளைக் காது நிறையக் கேட்டு விகாரவீரியமுண்டாய்த் தாசிகளுடனே சேர்ந்துவரவர அசுத்தவாண்களாகிறார்கள். இதுவன்றித் தமிழ்க்கோவிலிலுள் ஆகமுலத்தில் மந்திரித்தாவாகணம் பண்ணியிருக்கிற இலிங்கம் ஆவிடையாரின் பொருளைத் தெரித்துப் பார்த்தால் “சேரப்பாசுகமால நாரிற் நாரிற்” மென்று சொல்லவேண்டும். இப்படியேயுள்ளமற்றுங் காரியங்களைப்பார்த்தால் தமிழ்மார்க்கம் மனுஷரைப் பரிசுத்தராக்கிப் பரசாயலைத் தரிப்பிக்கத்தக்க மார்க்கமல்ல, இதன்கனியினாலே இந்த உண்மையை அறியலாம். இதுமார்க்கத்துக்குள்ள நன்மைப்பகுதிகளுள்ளதல்ல, அமார்க்கத்துக்குள்ள திமைப்பகுதிகளுள்ளது. ஆகையால் தமிழ்மார்க்கம் பராபரனாலே வந்ததல்ல.

இலக்கண துட்பவிசாரணைகாரனின் எதிர்மொழிக்கு மறுமொழி.

[A Rejoinder.]

கனம்பொருளிய முகாமைக்காரரே,

இடைவினத்தைப்பற்றிய எவ்விடையை கண்ணுரைமாட்டாநில வக்கண துட்ப விசாரணைகாரன் மெரித்த குற்றங்களைக் கண்டது அதை நிலைபெறத்தியானமுதுமுத்தரம், வகம் சஞ்சிகையின் இடைபெ முத்தைப்பற்றிய வலரொழிய விலுமையும் வகம் சஞ்சிகையில் யானொழிய விலைமையும் வகம் சஞ்சிகையில் அவரொழிய எதிர்மொழியையும் சிந்தித்துப்பார்த்து அதன்மேல் யானிவ்வனமொழுதுமுத்தரத்திற்குக் குணங்குற்றத்தெரிப்பது பகுநிலவாஞ் செம்பொருள் கண்டவாப்ச் சொல்லுமைய சான்றோர்க்கும்கு.

கம். உத்தரம்.

ஒரு துணுதுணுஞ் சொல்லப் பட்டவிலையென்று இலக்கண துட்ப விசாரணைகாரன் கூறப்புகுந் தந்தகாய் வியப்புற்றதன்மூலம் இலக்கண விளக்கங்களுள் “ஐ ஒ” “தானமுபந்” “சிறப்பினுமினத்தினு” “தோற்றமுபந்” இத்தொடக்கச் சூத்திரங்களில் ஆசிரியர் கண்டகடா யொப்புமையார் நெருத்தே புரைத்தாரன் பிகந்தாரல் வலென யான்மணித்த விடத்து (கவது) பொறித்துவிடத் உடம்புடம்மத்தின் வலியையும், கருவ்ச்சொல்ல வனப்பினிலையையும், அவர் கோக்காமலும், (உவது) “ஐ ஒ” எனஞ் சூத்திரத்தானிடமும், “சிறப்பினும்” எனஞ் சூத்திரத்தானிடம் போந்த கெடுவ்கணக் குறையெய் யர-வ-ல-ல-ல என இனமும், இலக்கண துட்பவிசாரணைகாரன் முடித்தவிரைகக் கருதி “தானமுபந்” எனஞ்சூத்திரத்தாரன் காரணம், கருதேயமைத்துக் காட்டினுமெனப் பார்த்தாமலும் வீணுப்கூறியதால், அவரவியாமற் சொன்ன, கம். கம். குற்றங்களைப்பட்டு இவற்றின்பாற் றாங்கிய, வம். குற்றம்பற்றத்தோடும், குற்றத்தொடு மாறுகொள நின்ற, உம். குற்றமுஞ் சிதறிற்றம்.

உம். உத்தரம்.

[முத்தமிழ்க்கைய முழுதொருவ் குணர்த்து-கற்பவர் தம்க்கு கண்ணெனத்தோன்ற-வாதிபர்க்கிடிக்கிரைவத்தியகாத-தேசிகன் புகழெனச் செகத்தினிலவக்கும், இலக்கண விளக்கத்தினருமை பெருமையை விசாரித்தெனினு முனராடல், அதற்கெதிராகச் சூறவியெனது அருண்நிறைகக் கேள்விப்பட்டு “அது குறையிலும்குபட்டதை அம்மாண்கனெறித்தலான் போலும்” என்று. இவன் வாப்ச்சொற்கொணரவியுடையோர், அது கலவகர் மனப்புவமுதவியார் சரவணமுத்தி, தமிழ்ப்புலவர் வேதகிரிமுதவியார், திரு. விசாகப்பெருமான் ஐயாமுதவியசான்றோரால்கேளிக்கப்படுவதையும் அறிந்தானிலைப்போலும். ஒரு பொருளின் சாதி குணம்மல்கு வச்சிப்பமாத்திரையானவ் குறியானும்குஞ் சான்றோரின் கேள்விக்கு விடைபெறுதாத் சூறவியுடையன அனுமரனப் பிரமாணத்தாற் பெற்றும்]. தாவிலியபுபதினென்றனும்குது விடத்த எழுவகைமத்தின் மதுத்தல் பிறர்நாற் குற்றங்காட்டல் போகவனவற்றின் பொருள் பாராமலும், தத்திரவுத்தியின் ஒரு தலதுனத்தில் பிறக்கோட்டும் முதவியவற்றின் கருத்தையோராமலும், சான்றோர்வாக்கிற் பிறழியாவும் பிறமுமென அம் வாக்கியத்தின் செம்பொருடேராமலும், வைத்தியகாத தேசிகரிலைகளை விளக்கப் பவனத்தி முகவியர் வாக்கிற் பிறழ்த்தென்ற, அதன்சூத்திரங்களை அவகேரிப்பது குற்றமென்றதின் வனமோமையால் காண்குற்றமும்; “புண” எனஞ்சொல் முதனிலைத் தொழிலுக்குபயனாய் புணத்தற்குவிடைய தலபெனும் பொருடத்து திவ்வையநியாமலும், “புண” “புண” பென்பன இருசொல்லொரு பொருளென அவர் குறியாயலும், “முன்னோர் மொழியும் பொன்னேபோற்போற்றுவம்” என்னும் வாக்கியினுக்கேனெனப் பொய்குறியதால் இம் குற்றமுந் தகர்த்தன. இவற்றைச் சார்ந்த, கம். எம். குற்றங்கரு குடைத்தன.

கம். உத்தரம்.

இலக்கண அங்குட் கூறிய வழக்குத்தமிழ்ப் பேதல்கள் புணராமலும், இன்னதவின் முறையானியலும் இன்னதவ் கற்றபின்ன அலகேட்கத் தருமெனும் அல்பாப்பைச் சற்றெனினும் அவரவியாமலுமென்றே சார்ந்திய அம், கம் குற்றங்கருகும விழுவாக யானொழிய விலைமையும் வகம் சஞ்சிகையில் அவரொழிய எதிர்மொழியையும் சிந்தித்துப்பார்த்து அதன்மேல் யானிவ்வனமொழுதுமுத்தரத்திற்குக் குணங்குற்றத்தெரிப்பது பகுநிலவாஞ் செம்பொருள் கண்டவாப்ச் சொல்லுமைய சான்றோர்க்கும்கு.

பேதைவினமேற் கொளினன்றை யென்மேலெறித்தேறும் அபர்த்தமேற் பூண்டாராயிற்றே. அவர்கூறிய மற்றஞ்சுழக்கென்புக் குழப்புகளும் பயனுபயனமிவாயழிந்தொழிந்தனவே.

இப்படியே குற்றமில்லாதென் விடைதென்விதிற் கிடப்ப, “சமஞ்செய்த சிந்தித்துக் கொல்பொலமைத் தொருபாற் கொடாமைய சான்றோர்க்கண” என்னும்விதி தலைமேற்கொண்டு தருமென்கண்ட்சிந்தி பதிப்பித்த முகாமைக்காரர் யாதொரு கவனியும் பன்னுமல்விட்டாத் சரியமென்றவர் சொன்னதை வாசித்தொருவ் கேட்டொரு மிகுந்ததன்வியாபிற்றே. என் விடையைப் பொருளுரைமாத் சிதைத்துப் பென்ற சொன்னவர், அது சிதைத்துப்பல்லப் பன்னிக்காரமேயென்பதை இப்போதியான் வினக்கும் பொருட் கவையாலவியாராக.

இலக்கண துட்பவிசாரணைகாரன் வகம். சஞ்சிகையிற் காட்டிய ஐ ஒ எனதுஞ் சூத்திரத்திலேயே ஆசிரியர் யர-வ-ல-ல-ல எனதுண்டையின்கண் மற்ற முதலெழுத்துகள் போற் சேரகெட்டி. பின் கொண்டாராயிற்று, யாதாரணம் காட்டியோ வெனின், மற்றையபெழுத்துகட்டுப் போற்றானமுபந்நியவயு பொருள்வடி வானவொன்றதையார் புடைபொப்பான். இதைப்பின்னம் விரித்துக்காட்டில் பரக்க இடமாத்திரைகளானும், வேயல்-வேயல் சாய்தல்-சாய்தல் தலை போலப் பொருளானும், வலக்கன், இடமாத்திரைகளானும் எவ்வகை-எவ்வகை-செல்லம்-செல்லம் இவைபோலப் பொருளானும், ஸாக்கன் இடமாத்திரைகளானும், காழகவுடையான்-காணகவுடையான் குழகன்-குளகன் இவைபோலப் பொருளானும் ஒரோவிடத்துக் கீழ்க்-வாழ்வல்-வாழ்வல் இவைபோல வொவ்வடி வொப்புமையானுமோப்புடை யொத்தினமாயின. முற்காலத்து வழங்கிய வரிவடிவுகளைப் பிற்காலத்தார் மாறியும் வழங்கி வருகிறார்களெனப் பல இலக்கண அல்களே சாட்சி பகர்வனவன கோக்கி வரிவடிவுகளிற் சிறிதொப்புமை கூறவாருமுள். இலக்கண அல்களும் கெடுவ்கணக்கித்குழங்கும்க் காட்டிய காரணங்களைக் கெடுவ்கணக்கித்குழங்கும்க் கையுடையமையானுமெழுத்துகளுட் சிலவொன்றன் பிறென்று செவ்விறச் சேர்த்து தொடர்த்து வரும்பெரும் பான்மையானுமின்கொன்னப்பட்டிருக்கின்றது. மேற்கூறிய காரணங்களை அல்க்காரணங்களானும் யர-வ-ல-ல-ல ஒன்றற்கொன்றினமாய் கின்றனவென, கன்னாதுச் எழுத்தியல் வகம், வம் குத்திரக்களின் கீழ்ச் சபன்னுமியர் கிரித்திருக்கின்றதையும் இலக்கண விளக்கத்துள் “தோற்றமுபந்” என்னுஞ் சூத்திரத்தின்பே விரித்திருக்கின்றதையும் தொல்காப்பியத்துள் “எழுத்தெனப்படுபு அகரமுதனகவிறவாய் முப்படுதென்ப” என்னுஞ் சூத்திரத்திற் கீழ் உரையாசிரியர் கச்சிஞ்சுக்கிவியாருரைத்திருக்கவந்ததையும் மற்றுஞ்சில விலக்கண அல்களும் கெடுத்திருக்கின்றதையும் கண்டுணர் தேறாக, யானவைகளை பிவ்வனம் பெயர்த்தெழுந் பெருகும்.

இலக்கண துட்ப விசாரணைகாரன் சார்ந்திய குற்றங்கட்குத்தென் விடையை விளக்கப் புகுந்தமையான் மற்றொன்றமிவ்வனம் பெலிவன்.

அவர் குற்றங்களைத் தெரிக்கப்புகின் மணற்சோற்றிற் கலவாராயப் புறப்பட்டாற்போலாம்.

த. அ. ச. க. ஆ.
புரட்டாதி. டி. 1895

இப்புகுஞ்

யாழ்ப்பாண மாணுக்கன்.

முகாமைக்காரர் வசனம்.

இதன்மேல் இலக்கண துட்ப விசாரணைகாரன் மறுத்தெழுதாமலும் இதைப் பற்றித் தருக்கமவிக்காமலுமிருக்கக் கேட்டுக்கொள்ளுகோம்.

[Answer to the Optical Question in No- 17.]
To the Editors of the Morning Star.

GENTLEMEN,

In the act of seeing, the rays of light proceeding from the object at which we look, enter the pupil and fall on the back part of the eye. It is ascertained by observation that the rays must fall on given and corresponding points of this part of each eye in order that there may be a single perception of the object, and that if they fall on any other part of it, the object will appear double. It is when the eyes are directed to a particular object that the rays of light coming from that object and entering the eyes fall upon these given points, and the object is seen single as it ought to be; but if while the eyes are fixed on this object, the attention be partially directed to another nearer or more distant this latter will appear double because the rays of light proceeding from it to the eye do not fall on that part where they must fall to give a right and single perception of the object.

For instance, taking the phenomenon alluded to in the question, suppose while looking at the object a line is drawn from the finger to the back part of each eye through the pupil. This line must impinge upon a point of the eye

which is exterior to a point upon which a line from the object falls. Hence the finger appears double.

In the same manner it may be shown, that while looking at the finger, if a line be drawn from the object to the back part of each eye through the pupil, this line will not fall on the given and corresponding points of the eye, but on a point nearer the nose. Hence the object will appear double, while the finger is seen single.

An answer to the following question is desired, viz. What is the use of two eyes?

Batticotta Sept. 29th 1841.

Your's &c.
D. L. CARROLL.

நயனசாலத்திர் வினவுக்கு விடை.

கத்தர் ஆறமுக்கப்பின்று வளம் சஞ்சிகையில் எழுதின பயனசாத் திர வினவுக்கு விடை.

ஒளி யாதொருபொருளில் இருந்து கட்டுவாரம் வழியாய்ச்சென்று அதன் அடிப்பக்கத்தில் விழுங்கால் அப்பொருள் தோற்றம். இரண்டு கண்ணின் அடிப்பக்கத்திலும் ஒன்றுக்கொன்று சமமான இரண்டு தானம்சம் உண்டு. இவற்றிற்குச் சமஸ்தானங்களென்று பெயர். பொருள் ஒற்றித்துத் தோற்றம்வேறாமல்வரம் அதன் ஒளி இச்சமஸ்தானங்களில் விழுந்திருக்கும். இவையொழிந்தெவ்வளவு ஒளிவிழுந்தாலும் பொருள் இரட்டெனக் காட்டும். மேலும் இரண்டு கண்ணும் வளமாய் ஒரு பொருள் கோக்கும்போதன்றி வேறொருக்காலும் அதன் ஒளி சமஸ்தானங்களில் விழா, எனவே யாதொருபொருளைப் பார்த்துப்பொழுது அதற்கு அப்பால் அல்லதிப்பால் இருக்கும் வேறொரு பொருளுக்குச் சற்றே கண்ணெறித்தாற் பின் உறப்பட்டு இப்பொருளின் ஒளி சமஸ்தானத்தில் விழாது, வேறு தானத்திற் படும். ஆதலால் இது இரட்டித்துத் தோற்றம்.

இவ்விதியொடு பயனசாத் திர வினவையும் ஒட்டுக. எவ்விதமெனில், பொருளைப் பார்த்துப்பொழுது, ஒளிகேள்செய்யாக் கட்டுவாரம் வழி மேற்படும் வரி விழுந்தானமே சமஸ்தானமாம். இனி விரவில் இருந்து இவ்விதமே மேற்படும் ஓர்வரி இத்தச் சமஸ்தானத்தை விட்டுக் கடைக்கண்ணையலாய வேறொருதானத்தில் விழுவதால் விரல் இரட்டித்துத் தோற்றமென்றது.

இவ்விதமே, விரல்பார்த்தும் பொழுது அதிலிருந்து ஒளிகேள்செய்யாக் கண்ணுக்கு வரும் ஓர்வரி சமஸ்தானத்தில் விழப், பொருள் இருந்து இம்முறைமே செல்லும் ஓர்வரி காசிக்கு அயலான வேறொரு தானத்தில் விழுவதினால், விரல் ஒற்றித்துத் தோற்றம் இரட்டித்துத் தோற்றம்.

யின்னும் வரும் வினவுக்கு விடை அறித்தோர் அதை உதயதாரகை வழியாய் அறிவிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அஃதாவது இரண்டு கண் உருப்பதினும் வரும் நயமென்ன?

இப்படிக்கு

வட்டுக்கோட்டை

உயிரவசாதர் வீசுவனாதன்.

தி.அ.சகம், ஆ. புரட்டாதி

மீ. உக தீ.

To the Editors of the Morning Star.

Gentlemen,

I pray you will have the goodness to insert the following Mathematical question in your most valuable paper, and to request Mathematical students to solve it, and to show reason for so solving.

Oodoppity school,
Aug. 26th. 1841.

I am your obdt. servant.

A. Student.

QUESTION.

There are two different numbers; the square of the less number plus the greater one is equal to 325; and the square of the greater number plus the less one, is equal to 338 1-16; then what are those two numbers?

கணக்குக் கேள்வி.

அதாவது. இரண்டு இலக்கங்களுண்டு. அவைகளின் சிறியவிலக்கத்தில் வர்க்கத்துடன் பெரியவிலக்கத்தைக் கூட்டி காண்க (முன் அறிந்திருந்ததற்கு) வரும். பெரியவிலக்கத்தின் வர்க்கத்துடன் சிறியவிலக்கத்தைக் கூட்டி காண்க—(முன் அறிந்திருந்ததெனினும்) வீசும் எனவும்) வரும். அப்போது அவ்விரண்டிலக்கங்களும் என்ன?

இப்படிக்கு

ஓர்மாணுக்கை.

உடுப்பிடி பன்னிக்கூடம்.

சக. ஆ. குவணி மீ உக தீ.

தாரகை,

இராமாயணம், முதற்காண்டம், சந்திரசயிலப்படலம், இடம். செய்புன்.

இனாமாழையினத்திரையழி

வினாமாழை பின்னத்திரையிடை

மானும்வேழமு காசமுமாத்நோண்

மானும்வேழமுகாசமுமாதெலாம்.

இச்செய்யுளின் கருத்து என் சிற்றணர்வுக்குப் புலப்படாமையால் இஃகை நீக்கச் செய்க உதயதாரகைப் பத்திரிகையின் வழியாய் பிரசுரஞ்செய்து முற்றணர்ந்த பெரியோர்களின் கருத்தைப் பிப் பத்திரிகையின் வழியாய் அறிவிச்செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அன்றியும் இராமாயணம் கையெழுத்துப் பிரதிகத்தோறும் ஊருக்கூர் வேறப்படிருக்கையால் இச்செய்யுளின் பிழையிருந்தாற் திருத்திக்கொள்ள வேண்டியதும் புலவோர்கட்கு.

இப்படிக்கு

திருவல்லை

தி.அ.சகம் ஆ. புரட்டாதி

மீ. உக தீ.

குமாரசுவாமியார் பன்னிக்கூடத்

தோர்மாணுக்கையிற் சுப்பர்

கணப்பிப்பின்.

பரமார்த்ததருவின் கதை.

இரண்டாவது.

குதிரை முட்டை வாங்கின கதை என்னும் பக்கத்தினின்றும் இந்த ஆலோசனையெல்லாம் மட்டிதேவ கட்டுக்குப்போது மூன் றுஞ்சாமத்துச் சந்திரோதயத்தோடு புறப்பட்ட மட்டியும் மடை யனும் இரண்டரைக் காதலழிக்கப்பால் முன் கண்டு குறித்த அடை யானத்துக்குப் போய்ச் சாம்பற் பூசினிக்காய் திரனாய்க் காய்த்து கிடத்த ஏரீபின் கரைக்குச் சென்றார்கள்.

அதைக் கண்டு மிகவும் கலீகர்த்த காதலிருந்த குடிபானவன் கிட் டப்போய், இந்தக் குதிரை முட்டைகளில் எவ்வுக்கு ஒரு முட் டை அவசியமாப்த்தாவேனும் மப்பாவென்று கெஞ்சினான். அவனும் இவர்கன்பேதமையென்கொண்டு ஒ! ஒ! இந்த உத்தம சாதிக் குதிரைமுட்டையை நீக்கன்வாங்கித்தக்கவர்களுோ வெருவினபெற்ற தாக்குமென்றவன் சொல்லப், போம் ஐயா, இதுக்கு ஐந்து பொன் தான் உன்னலின்பென்ற நாகன் அறியாமோ, இதோ ஐந்து பொன் னையும் வாங்கிக்கொண்டு எல்ல முட்டையைத் தாரும்மப்பாவென்றான். அதற்கவன் நீக்கன் எல்ல கிரேஸைத்தாரகை, உக்கன் குணத்தைப் பற்றி இந்த வினைக்குக் கொடுக்கச் சம்மதிக்கிறேன். ஆகையால் உக்களுக்கு ஒரு முட்டை சரிப்போனதைத் தெரிந்துகொண்டுபோ ன்ன், ஆனாலும் இந்த மலிவோடே வாங்கினதாகப் புறத்திலே வெளிவிடாதேயுக்கொன்றான். அவர்கன் இருவரும் எல்லாத்தினும் பெரியவொரு காயைத் தெரித்தெடுத்து மறகான் அதிகாலமே பனப எவென்ற விடியும்பொழுதெழுந்து புறப்பட்டார்கள்.

மட்டி தன்மேற்பதனமாய் முட்டையை எடுத்தேற்றி மற்ருரு வன் முன்னே வறிகாட்டிக்கொண்டு போகையில், மட்டிசொல்லத் தடக்கினான், ஆ! ஆ! முன்னோர்கள் சொன்னது,

“தவஞ்செய்வார், தவ்கருமஞ்செய்வார்”

இதக்கத்தாட்டி இப்போ கண்ணுலே கண்டோம். சம்முடையரு குக்கன் பன்னிக்கொண்டுவருகிற தவத்தின் பலன் இதுவே. சாதிக்கு திரை ஊர்பொன் ஊற்றைப்பதபொன் பெறத்தக்கது நாம் ஐந்து பொன்னுக்கு வாங்கிக்கொண்டுபோகிறோமென்பென்றான். அதுக்கு மடையன் இதிலே ஆலோசனையோ?

“அறத்தால்வருவதேயின்பமற்றெல்லாம்

புறத்தையுமுமின்”

வென்றது நீ கேட்கவிலையோ? ஊதியம்மாத் திரமல்லப் புண்ணியத் தினும் இன்பம்வருமொழியமற்றதெல்லாக் துன்பமும் அபகித்தியு மாகும். என் தகப்பனார் செலகான் வெரு புண்ணியங்கவன் செப் தல்லவோ நான் பிறத்த பலனையும் மகிழ்ச்சியையும் கண்டாரென் மடையன் சொன்னான். அதுக்கு இவன் இதிலே சந்தேகமோ “ஆ மனக்கு வினாத்தால் ஆச்சா முனங்குமோ?” எல்லிங்கு கன்மை வ ருக் தீவினைக்குத் தீமைவருமென்றான்.

இப்படியே பேசிக்கொண்டு வெருணாம்கடத்த பின்பு சாய்ந்து தொங்கின மாதத்திக்கொப்புக் குறுக்கே பட்டு விழுந்தாட்குள பூசினிக்காய் கிழே கொத்துக்கொத்தாய்ப் படர்ந்த செடியின் பேரில் விசைப்பட்ட விழுந்த தகர்த்துடைத்தது.

அப்போதத்தப் பூண்டிலேபதமிப்பிருத்தமுசல் அறிக்கெழுந்தோ

ஊப்போயிற்று. இதோ ஊட்டிலிருந்த குதிரைமறி ஒடுதென்ப யமிட்டு இருவரும் அதைப் பற்றிப்பிடிக்கத் தொடர்ந்தார்கள். மேம்பள்ளமும், காடும், வெளியும் பாராமல் ஓடவே உடுத்திச் சென்று முட்டெடியிலே மாட்டிச் சித்தித்தது பாதி, பிடிப்பட்டது பாதி, மிதித்த கட்டை சகையைத்தேறி, தைத்த முள்ளால் இரத்தம்பாய உடம்பெல்லாம் ரோவை வடிய, நெஞ்சுபதைக்க இருகாதடைக்க இவ்விதத்தினர்க்கக்குடலேதெறிக்க ஒடிஒடினும் முசற் பிடிபடாமல் இருவரும் தவித்துத் தகைத்து விழுந்தார்கள். இவ்விதத்தினர் முசற் போய்க் கண்ணிலே சந்திராமல் ஒலித்து வெகுதூரம் ஓடிப்போயிற்று. அவர்களும் இவ்விதப்பூ பாராமலெழுந்து முன்னுக் கல்லுக்கட்டைகளாலே காயப்பட்ட கால் ரொண்டிரொண்டி அவ்வக்கேதெ ஊச் சலித்துப் போய் அன்றைக்கெல்லாம் பசியும் பட்டினியுங் கிடந்தலித்தமித்த பின்பு மட்டத்திற் சென்றார்கள்.

ஊட்டி வாசலில் துறையும்போது அப்பாடா! அப்பாடா! என்று தக்க வரிலே அறைந்துகொண்டு கீழே அடித்துவிழுந்தார்கள். ஏதோதேதோ வந்த போல்லாப்பென்னவென்று மற்றவர்கள் வந்து கைதுக்கியெடுத்துக் கேட்க நடந்த வருத்தமாமெல்லாம் இருவரும் விபரமாய்ச் சொன்ன பிறகு மட்டெயின்பவன் சொன்ன ஐயா, நான் பிறத்தாட்டோன்றி ஒருக்காலும் இத்தனைவேகக் குதிரையைக் காணேன் கறுப்புப் பாய்ந்த சாம்பனிமராய் கீளத்திலேயும் பருமத்திலேயும் முசலொத்த குரமாய் ஒரு முழ கீளமாய் இன்னவ் ஊட்டிற் கிடந்த மறி யானாலும் இருசெவி மறைத்துக்கொண்டிருவிறக்கடைகீளத் தேறவாயெய்து தூக்க நிலத்திலே நெஞ்சுபட நானுகால் கிரித்து கீழே ஒடின சிறுக்கும் வேகமுஞ் சொல்லவும் கருதவும் கூடாது.

அதுகொல்லாரும் அவ்வகாய்த்திருக்கக் குருவானவர் அவர்களை அமாத்தி ஐத்துபோன் போனதன்னதுதானே ஆகிலும் குதிரை மறியும் போனதுதான். மறியாயிருக்க இப்படியே போட்டோட்டித்தினி மேற் பஞ்சாரமாகிறபோதின் மேல் ஆசிருக்கப்போகிறார்கள். நான் கிழவனாகும் அந்த வாக்கக்குதரை சுமமா இவ்வசமாய்த் தந்தாரும் எனக்கு வேண்டாமப்பாவென்று.

THE ADVENTURES OF THE GURU NOODLE.

(By Beschi)
Second Story.

Of the purchase of the Horse's Egg.
(Continued from page 167.)

Whilst all this deliberation was taking place in the Mattam, Blockhead and Idiot, who had set out in the third watch with the rising moon, after a journey of more than two kadams and a half, bent their course towards the mark which they had before seen and noticed, and arrived at the borders of the lake where there was an abundance of pumpkins in fruit.

On perceiving this, being greatly delighted, they went to the countryman who was attending there and entreated him, saying, "Master, we earnestly conjure you to give us one of these eggs." He, in his turn, seeing their idiotism, said, "Hey-day! do you suppose yourselves fit to buy such high bred horses' eggs as these? They are very costly indeed." To this they replied, "Go to Master, do we not know that five pagodas is the price of them? Look ye, friend, take your five pagodas and give us a good egg." To this he answered, "You are, to be sure, fine honest fellows. In consideration of your good qualities, I consent to give them to you at this price; select therefore an egg to your liking, and go your ways, but do not publish it abroad that you have obtained it at this easy rate." They both of them selected and took away a fruit which was larger than all the rest, and rising early the next morning, they set out on their journey just as the day was breaking.

Blockhead having carefully taken the egg and lifted it on his head, the other went before shewing the way, and while they were thus going along, Blockhead began to say, "Ay, ay, our forefathers have said, they who perform penance, are forwarding their own affairs. We have now seen the proof of this with our own eyes. This in truth is the profit which has accrued by the penance continually performed by our Guru. A high bred horse, which is worth a hundred or a hundred and fifty pagodas, we purchase and take to him for five." To which Idiot replied, "Needs this any reflection? Hast thou not heard the saying—from pious actions alone proceeds delight, all else is irrelevant and unworthy of praise. From virtue, not only profit, but pleasure proceeds; except there be (virtue), all else will be misery and disgrace. Did not my father for a long time practise many virtues; and he found his profit and delight in the end, in having me born to him." To which the other replied, "Can this be doubted? If you sow a castor oil tree, will an ebony tree be produced? From good actions, good will proceed, from evil actions, evil."

Thus conversing, after they had walked along for a considerable distance, the pumpkin, from striking against the bough of a tree which was bent and

hanging down, was dashed out of his hands, and suddenly tumbling upon some shrubs which were spreading in bushes below, cracked and fell to pieces.

Upon this, a hare which was sitting in the bushes started up and ran away. Taking the alarm, they cried out, "Behold! the horse's foal which was in the shell has run away;" and followed after to catch and seize it. Running, regardless of hills or dales, or woods or commons, the clothes which they had on became entangled in the thorny bushes, and were partly torn and partly detained. They continued the pursuit, with their flesh lacerated by the stumps which they trod on, their blood flowing in consequence of the thorns which stuck into them, their bodies all streaming with perspiration, their hearts beating, their two ears closed, puffing and blowing with fatigue, and their bowels jolting; notwithstanding which, the hare was not caught, and they both fell down, wearied out and harassed with fatigue. In the mean time the hare went on, and becoming concealed, so as no longer to be kept in sight, it ran away to a great distance. They too, regardless of their weariness, rose up, and with legs limping and wounded by thorns, stones and stumps, searched in every direction. Journeying in this afflicted condition, they suffered hunger and fasting all that day, and after sunset arrived at the Mattam.

When they entered in at the gate, they smote their mouths crying, "Alas! alas!" and beating themselves, fell down. "What is it? What is it? What harm has come to you?" demanded the rest; who came, and, taking them by the hand, raised them up. After the two had related in detail all the circumstances that had happened, Blockhead spoke as follows: "O Sir, since the day that I was born, I never beheld so swift a horse as this: of an ash colour, mixed with black; in form and size like a hare, and a cabbit in length. Although a foal still in the nest, it pricked up its two ears, cocked its tail, which rose up the length of two fingers, extended and stretched forth its four legs, as with its heart close to the ground, ran with a swiftness and impetuosity which can neither be expressed nor conceived."

Upon this they were all bewailing, when the Guru appeasing them, said, "True indeed, the five pagodas are gone, but however, it is well that the horse's foal is gone also; if whilst a foal it runs in this manner, when hereafter it shall become full grown, who will be able to ride upon it? I truly am an old man, a horse of this description, my friends, although it were presented to me gratis, I would not accept."

ஞானோதயம்.

அகலதிராஜம்.

பூரணமாய்முடிமூர்த்திவந்தவாறும் பூமிபென்றித் திரிபென்றும்படைத்தவாறும் - காரணமாய்த் தேவியு ணிறைந்தவாறும் கற்பமுண்டிருஷிகள்கித்தர்சாகாவ றும் - வாரணமாய்பறவைவொடு நரிகாற்சென்மனன் டர்கள் கூறுகின்றவலத்தின்வாறும் - - பாரணமாநால்க டைவந்தவாறும்பாடுகிறேன்முப்பதுக்குப் பார்க்கத்த னே

பாரப்பாபூரணத்தின்மனதையொட்டிப் பரப்பிவ நாதமதுவிவதிற்சேர்த்து - தேரப்பாசத்தியையுஞ்ச ட்பலாக்கிச்சிவசிவாவென்றபொருள் கைக்குள்ளாக்கிப் பேரப்பா நால்வேதமயக்கமாக்கிப் பூமிவிசேமாலிட ரைமோசம்போக்கி - வோப்பாசித்தரும்பூரணமதாக்க வேடிக்கைபோற்கட்டிலிடுத்தார்தானே

விடுத்தார்கள்கித்தர்பதினெட்டுப்பேர்க்கும்வெவ்வே ரேகுணமுண்டிவிதிக்கமாட்டேன் - தொந்தான்கான் கொங்கணவன்சொன்னதூறன் தொகையப்பாமிச்ச டாசோதித்தாக்கால் - எப்பிபாகவயித்தியத்தியபாயித் துச்சொச்ச மென்சொல்வென்றானத்தியபாயிரததே ட்டிக் - கடுத்தாகப்பலநூலுய்நிப்பார்க்கக் கவலைபுந் கட்டிலிட்டான்கலங்கத்தானே

கட்டினனென்சிடன் சுந்தரனோவென்றிற் கலைஞானம் பார்த்திருந்துங்கபடாய்த்தானே - கொட்டினுப்பலத் தைவெளியிற்போட்டிக் கோபத்தான்முன்னுக்கக் கொத் துப்போட்டான் - கட்டியதோர்கொங்கணவன்சொ

ன நூனான் கஞ்சாவின்மயக்கமெடாகருதியேதான் - எட்டி நூன்றேரையனுஞ்சொன்ன நூன மெட்டிலொன்றுதிட்டமதாயியம்பினுனே.

இயம்பினார்வஸ்துநிலையறிந்துசொன்னார்என்னுடைய சுந்தரனுஞ்சொல்லவில்லை - நயம்பெறவேயிலடக்காட்டிற்சித்தீர்தானுனானதுகோடிசொன்னார்நன்மையாகக்-கயம்போலமயங்கிடவேவைத்தாரப்பா காளாயச்சித்தனுமப்படியேசொன்னான் - பயம்புடையபாம்பாட்டிச்சித்தீர்மற்றிப் பதினெட்டுப்பேர்களுக்குமென்னோடாச்சே.

ஆச்சப்பாபுலத்தியனேநன்றாய்க்கேளு ஆறிலட்சக்கிரந்தமதையருளிச்செய்தேன்-பேச்சப்பா பூணத்தின்முன்றுலட்சம் பேசினேனுவிரத்தளடக்கிப்போட்டேன்-காச்சப்பாவாபிரத்தையனூருக்கிக்கட்டினேனஞ்ஞாற்றைதூற்றுக்குள்ளே மூச்சப்பா தூற துவையைம்பதாக்கிமுடித்திட்டேன்முப்பதுக்குள்முடிபத்தானே.

முடிவாகச்செய்துவிட்டேன்மைந்தாமைந்தா முப்பதுக்குள்ளடக்கிவிட்டேன் முன்னால்பார்த்து - அகிலமதில் விரித்துவிட்டேனிற்த நூலுயர்தானுமென்றனைப்போலறைபமாட்டார் - பகிரதியுக்கிலுமகனும் வாணிதானும்பார்ப்பதியுமறமுகனும்பலபேர்தானும்-சகிபாதமுர்த்திகளாயிவர்கடாமுஞ் சத்தசெவனிருப்பிடமோ சாற்றுவீரே.

(இன்னும்வரும்.)

புதினச்சங்குகள்.

சத்தியவிலக்கு.

இந்திய கரைக்குச்சேர்ந்த கோடுமுதலிய குறித்த இடங்களில் சத்தியம்பண்ணுவிப்பதற்காக நியமிக்கப்பட்ட பிராமணர் முதலானவர்கள் தங்கச் சம்பளத்தை அதிகப்படுத்தும்படி கேட்டுக்கொண்டதினால் ஆலோசனைச் சங்கத்தாரால் தீர்ந்தறிப்பென்னவாவில் மேற் குறித்த இடங்களில் முன் வழக்கமான சத்தியம் இனிமேல் செய்யப்பட்டதென்றும் உண்மைத்திட்டமான வார்த்தைப்பாட்டையே நிலைநிறுத்தி அதையே சத்தியமாகக்கொண்ட வேண்டுமென்றும் ஒருபது திருப்திபெற்றாப்பிரகாரம்.

மக்களடக்கப்பெற்றுத் தாமதமடைவதுகொண்ட முதலியார் திருக்கோரூத மலையிற் கதிரவேறு முதலியார் மகன் அமுதத்தைப் பிள்ளையென்பவன் விவாகமுடித்தாரென்று செய்தி வந்தது. காவிற்குக்கிட்டிருக்கிற ஒரு மனித அலட்சண குழுவன் ஒரு பிள்ளையப்பெற்றான். அது மிகுதியும் தூதனானது. அதற்குத்தொடர்ப்புமுக்குமேலே இரண்டுபிள்ளைகளையவங்கள் சிறைவாகவும் இரண்டும் அமுத பால்குடித்தன. மல சலவாசல்சன் இல்லாததினாலே இத்திருமுன்னிதாக அது செத்துப்போமென்றதாக மமப இடமுண்டு. இப்பிள்ளையுவிட்டு அதின்தாய் சிலபணஞ் சம்பாதித்தகொண்டனென்றும், அதுமரித்தபின் டாக்குத்தர் தனக்குக்கொடுக்கில் (பெ)புலுந்தருவோமெனஅங்கேயிருக்கிறோனென்றும் அறிபவத்தது.

உதயதாரகைப்பத்திரிகையினது முகாமைய்காரருக்கு,

தூகாரகே.

இம். ம. அ. தி. இரவு கூ. மணியளவில் புத்தசத்தத்துக்குச் சேர்ந்த அக்கரைப்பற்றுக்கடுத்த வட்டச்சோலை என்னும் இடத்திலிருக்கும் முராக்குடியான மாமுசியுப்பிள்ளை மறைக்காயர் என்பவரின் வீட்டில் வட்டசேத்தால் இத்திசைக்குவந்திருந்த மறவரும் கன்னரம் அசம்படியரும் சிலபெயர்கூடி கொழும்பிலிருந்து ஆலோசனைபண்ணிக்கொண்டுவந்து மேற்சொல்லிய மாமுசியுப்பிள்ளையும் அவர் சமுசாரமும் பிள்ளையும் பணியிலடக்காரரும் விழித்துக்கொண்டிருக்கையிலேதானே வல்வத்தியாக வீட்டுக்குட்புகுந்து அங்கிருந்த சலவையும் இரத்தக் காயப்படிபுஞ் சாகத்தக்கலிதமாகவும் வதுவாயடித்துக் கிடத்திவைத்தவிட்டுப் பலபொருட்களையும் திருடிக்கொண்டிருக்கையிற் சொல்லியமாமுசியுப்பிள்ளையின் பென்சா திமாத்திரம் இரத்தத் திருடரின் கண்ணுக்குத் தோற்றமால் அப்பமுத்தே ஒடித்தப்பிமாதாக்கெழுமிருக்கும்வீட்டிலிருந்தொருகாலுக்கதுவையளவிலிருக்கும் வண்ணத்திலல்லென்னும் கிராமத்தக்குச் சுமதியாயோடிக் குரவையிட்டுச் சிலமனிதரைச்சேர்த்துத் திவெளிச்சங்கனோடு சந்தடியாக வருவதைத் திருடர் கண்டு திக்குக்கெட்டுப் பவதிசைகளாலும் ஒடித்தப்பிவிட்டானும் அன்றிரவு முழுநிலும் மதாட்காலமேயுங் கவ்வரைத்தேடிப்பார்த்து, கூ. பேர் அகப்பட்டார்கள். அதிற் சிலர் தப்பிவிட்டார்கள்.

இத்தொருமனுதிசெய்த புத்தியினுற் கவ்வர், கூ. பேர் அகப்பட்டார்கள் அவர்களை இவ்வூர் டுலிங்கோட்டிலே விசாரணைபண்ணி வருமறமுறை வட்டமுத்துக்கு வருகிற சுப்பிரிங்கோட்டிலே விசாரணையெய்யும்பொருட்டுக் காவற்பண்ணியும் வைத்திருக்குது. புத்தனத்தில் து. அ. ச. க. ஆ. தங்கத்தாழ்மையான புரட்டாதி ம. உ. க. தி.

ஒரு சபலகிறைபன் PHILIP BRITOPOLLY.

உதயதாரகைக்கு அறிவிப்பு.

மேலூர் தாசில்தார் நீ அண்ணாச்சி இராயருடைய மரணத்தைக்குறித்து முன்னாலே தெரியப்படுத்தினோம். இப்பொழுது மதுரை காரையனாராய் அவருக்குப் பதிலாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். மெல்தார் ஆ. டெய்லிசன் துரை அவர்களுடைய உதார உதவிவினாலே பிரதான சவாப்பு விக உத்தியோகத்தில் இருந்து திண்டுக்கல்வீற் சப் கலெக்ட்டராக உயர்த்தப்பட்டார்.

சப் கலெக்ட்டர் கச்சேரியில் இரவிலியு, பேறவிக உத்தியோகங்களித்தனியாய் க. டு. டு. ம. ச. ம. ம. ப. ராமரித்துவந்தார். கூ. ம. ச. கலெக்ட்டர் சிறைத்தாராகவும் கூ. ம. தாசில்தாராகவும் போதியமட்டும் கட்டிக்கொண்டார். தி. அ. க. ச. ம. வருஷத்தில் சப் கலெக்ட்டர் சிறைத்தார் உத்தியோகம் பெறும்படி பல போதிய மனுஷர் அவருக்காகப் புகழ்ச்சியாகப் பேசினார்கள். ஆனாலும் அத்தருணத்திற் சிலவாவுக்குப் புதுக் கலெக்ட்டர் நியமிக்கப்பட்டதினாலே இரவிலியு போரட்டு என்னுஞ் சங்கத்தார அவர் தா. அ. க. காதாசில் உத்தியோகம்பார்க்கவிலை என்மற முகாத்திரத்தினாலே ஒப்புக்கொள்ளாமல் வேறொருவரைச் சிலவாவுக்கு அனுப்பினார்கள்.

சப் கலெக்ட்டர் துரை அவர் அவருக்குத் தருமானபடிக்குத் திரு செல்வேலி சிலவாவுச்சேர்ந்த வேம்புக்கோட்டையில் இருக்குஞ் சுப்பியயரை மேலதிரேற்று சவாப்பு விக உத்தியோகத்தில் இருந்து அவருக்குப் பதிலாகவும் மதுரைச்சிலவாலில் உண் அண்ணாச்சிராயர் என்மறவரை இரவிலியு இராயலி உத்தியோகத்தில் இருந்து அவருக்குப்பதிலாக மேலத்திரேற்றுவதும் நியமிக்கச் சித்தமாயார். மேலும் இமர்ததுபான தாசில்தாருடைய ஒருகுமாரன் அண்ணாச்சிராயருக்கு வதிலாக மேலதிரேற்றுகு மலத்தாராகவும் பிட்டுருவான மேலாருக்குச் சிலபிதாராகவும் நியமித்திருக்கிறார். அத்தருணத்தில் இவ்வுத்தியோகங்களுக்குத் தகுந்த ஆட்கள் இல்லாதிருந்தது. இமர்ததுபான மேலூர் தாசில்தாருக்கு ஆலத்தி இல்லாமல் அதிக சமுசாரத்தைப் பிணவத்து இமர்தார். இப்பொழுது சருக்கார் உத்தியோகத்தில் ஏற்பட்டு இருக்கிற மேற்படி தாசில்தாருடைய குமாரனாக்கில் மெத்தக் கெட்டிக்காரரும் சாமார்த்தியம் உண்வர்கலும் கன் கட்டத்தைக் காரமுமாய்க் காணப்படுகிறார். அவர்களுடைய கன் கட்டத்தைவினாலே அவர்களை உத்தியோகத்தில் உயர்த்தி வைக்கும்படி கலெக்ட்டர் துரை ஏதுவாயிருக்கத் தக்கதாய் அவர்கன் கட்டத்தொன்றவர்களுண்டு கம்பிச் சாத்திருக்கிறோம்.

திருப்புவனம்

புரட்டாதி ம. உ. க. தி.

பிராணசேதம்.

இயோக்குரீசுகரிக்குச்சேர்ந்த குறையொன்ற ஊரில் கட்டத்தொரு பயங்கமான பிராணசேதசரித்திரமறிவிக்கிற ஒரு காதலம் எனக்குக் கிடைத்தது. ஆனும்பெண்ணுமாகக் கிட்டத்தட்ட நூற்றம்பது பேர் ஏறிய ஒரு வண்ணக்கடலிவறக்கப்பட்டவுடனே வண்ணக் கயிற்று அந்நில இருந்த சலவரும் தண்ணீரில் வீழ்ந்தார்கள். இத்தமோசத்துக்குத் தப்பிக்கொள்ளும்படி அவர்கன்பண்ணி உஞ்ஞரல் ஏப்பேர்ப்பட்டவர்களுடைய இருதயத்தைபுச் சூருக்கக் கடியதாய் இருந்தது. அன்னோத்திலே கரையில் திணறவர்கள் பார்த்து

மிருத்த பரிதாபத்துடனே பின்னல் வரும் காரியத்தை அறிவிக்கிறார்கள். என்னவென்றால் மெஸ்தர் சாம்பரன் பவர் ஒரு பதவிகளஞ்செய்து அதை இன்னகாளிந்தகலில்விடுமெனத் தருதித் துக்கொண்டார். அந்தகாளில் வாழ்க்கையின்படி வெகு சனங்கள் கூடி வந்தார்கள். அப்படிச் செய்திருந்திரு முன்னிதாக வள்ளத்தைப் பாரமேற்றும் படிசனங்கள் அதிலேயே வண்டியுபயோகித்தது ஆகையால் தாம போனவுக்குக் கூடி வள்ளத்தில் ஏறினார்கள். அதிலேயே ஆண்பின்னக் குடைய வயது பதினென்ற மருதர் பதினாறு, பதினேழு வரைக்குமிருந்தது. வள்ளத்தைத் தண்ணீரில்விட எல்லாம் எத்தனமான போது அந்த இரும்பு வர்கள் மிகவுஞ் சந்தோஷத்துடனே அல் வள்ளத்தைத் தள்ளுவதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனாலும் ஐயோ! அவர்களின் முடிவு எவ்வளவு பயங்கரமாயிற்று. வள்ளத்தின் கட்டுக்கள் எல்லாம் அவிழ்ந்துபோக வள்ளம் மென்மென்னத் தண்ணீரில் மிதவாமல் நினைபாற பிரகாரமாக அமிழ்த்திப்போயிற்று. ஒருகொடியே ஊயில் வள்ளத்திலிருந்து அனைவரும் தவறித் தண்ணீரிலும் வள்ளத்துக்குக் கீழும் விழுந்தார்கள். வள்ளத்தைத் தண்ணீரில்விடுமெனத் தார்த்துக்கொண்டு சிற்றவர்கள் கூடியவனு உதவிசெய்து மிகவுஞ் கொஞ்சப்பேரமைத்திரம் அந்த மோசத்தினின்றும் மீட்டுக்கொண்டார்கள். அவர்கள் இனி அகிமாய் உதவிசெய்யக்கூடாமற்போயிற்று. அமிழ்த்தினவர்களில் அநேகர் வள்ளத்தின்கீழே பிரேதமாகவுருமை உயிராகவுமியுத்தெடுக்கப்பட்டார்கள். குறை உயிராக எடுக்கப்பட்டவர்களில் ஒருவனுள் தப்பவில்லை. வள்ளத்துக்கடியில் அகப்பட்டவர்களை வெளியேயிருக்கும்படியாக சாம்பரன் பவர் வள்ளத்தை மீட்டித் திட்டுக்கொள்ளப் பிரயாசப்பட்டிடுக் கயிறு கட்டி அவரும் அவருடனே கூட சிற்றவர்களும் இழுத்தும் அவர்களைத் கூடாமற்போயிற்று. கடலியாகக் குதிரையும், கயிறு, சக்கிலியும் கட்டியிருந்தது கூடவில்லை. இரண்டு மணித்தியாலத்தின் பிறகு வேறெதோ ஒருவிதமாய் வள்ளத்தை நியிர்ந்தினார்கள். ஒவ்வொருமுறையும் வள்ளத்தை இயக்கவியுக்கப் பிரேதங்கள் மிதந்துகொண்டிருந்தன. வள்ளத்தை நியிர்ந்தினவிடத்தில் எட்டுப் பத்துப் பிரேதம் போல எடுக்கப்பட்டு அவனை முன்னுயிரோடாகுந்த இடங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டதினால் அதிகத் துக்கமடைபவண்ணிற்று.

ஸுப்பூதி.

சனகிநேகனில் இருந்தெடுக்கப்பட்டது.

காஞ்சிபுரத்திலுள்ள கௌரவர்களால் ஒரு பயங்கரமான செய்தி என்னவென்றால் காகபட்டணத்திற்குக் கொட்டப்போகும்படித் தெருவிற் கருப்பவதியாயிருந்த ஒரு கிரகைத்துடைய பெண்சாதி தன்மாமியாருடைய அகி துன்மாரக்கமான கொடுமைகளைச் சகிக்கமாட்டாமல் ஆங்காரங்கொண்டு ச, டி. கான் புதியமலிருந்து பசாக வெந்நாயகி, நித்திரைசெய்துகொண்டிருந்த க. எ. பிராயமுள்ள தனது பின்னையையும் மார்கெஸேசாத்தித் கட்டிக்கொண்டு புறமுக்கடைக்கி ணற்றில் விழுந்திறந்தான் என்று கௌரவர்களிடே உடனடியாகும் நடுங்கும்படியான அருக்கழிப்படைந்தோம். மேலும் இப்படிப்பட்ட வதைகள் அந்தப்பட்டணத்தில் அடிக்கடி சம்பவிக்மெனவகனென்று கௌரவப்பட்டதால் மிகவுஞ் விசனமாகும்.

மரணம்.

தூதாசகம். ஆ. புரட்டாதி. ஸ். அம். தீ. லந்தோம் நெய் பூர் மிகியோனைச் செர்ந்தவரும், தெற்கிந்தியாவில் வாசம் பண்ணினவரும், கனம்பொருத்திய குருவுமான, சாலசு மில்லர் என்பவர் காலஞ்சென்றுவிட்டாரென்றதாகக் கௌரவப்படுகிறோம்.

அயலேன் தேசத்தினுள்ள பிறைபிறீற்றியன் சபையிலிருந்து கற்றியுகா ஊருக்கு அனுப்பப்பட்ட முதல் மிகியோன்மாரில் ஒருவராகிய (Alexander Kerr) அவ்லேக்குசத்திற் கரென்பவர் (உஅ)வதுள்ளவராய்ப் போனது மகத்தீவன்று ருசு கோரென்றவிடத்திலே காலஞ்சென்றுவிட்டார்.

புராசியதேச இராசாவின் சரித்திரம்.

இப்போது புறமியதேசத்தின் இராசாவாயிருக்கிறவர் தன் இராசாமிதத்தை மாற்றி வாழ்க்கையின்படி உடுத்திக்கொண்டு உலாவப்போவது வழுமையாயிருந்தது. (Dorzeitung) டோசீற்றம் என்பவர் பின்வரும் கதையைச் சொல்லுகிறார். (Sanasouci) சாரோசியா என்ற ஊராமையில் உலாவுஞ்சுமையத்தில் பாலவைத்திருந்துக்கொண்டிருக்கும்படிப்பட்ட கட்டிய ஒருகுழையை அடித்து வாய்புலம்

பிக்கொண்டவரும் ஒருத்தியைக் கண்டு அவர் ஏதோசேட்க, ஒருவன் தந்தக் குழைதயின் காதிலே பிடித்துடனத்தினால் அது போகுமென்க அவரும் அப்படியே குழைதயின் காதிலே பிடித்து டட்டினை பித்தன்னரன்மையிற் சொத்து இராசாத்திற்குச்சொல்ல அவருமியை கைத்தன் மனநிலாவோசித்து இப்படிப்பட்ட காரியம் இராசாமாறனுக்கு ஏற்றதன்றி இராசாவாயிய உமங்கோ ஏற்றதல்லவென்றார், அப்போது இராசாவும் ஆ! என் மனமே! இப்படிப்பட்டதாணத்திலே என் பிதாவும் இவ்விதமான உதவிசெய்திருக்கிறார் காதும் அவ்விதமாய்ச்செய்ததல்லாமல் பிட்டுருகாரிடமுமில்லைபென்றார்.

குமாரிப்படி.

பிறஞ்செசத்திலே இருந்த ஒரு தரைச்சாணி காலஞ்சென்று போனவேளையில் அவருடைய ஆஸ்தியை புத்திமாருட்டமான அவருடைய மகனாக்காக முத்திரை வைத்துப் பத்திரப்படுத்த ஒரு தரை போனவிடத்தில் அதை அம்மகனாவன்கொண்டு அவரை முத்திரை வையாதபடி மறித்துச்சொன்னது, ஊரிலேபெசுகிறபடி கான் பத்திமாருட்டமுள்ளவனல்ல ஆனாலும் இற்றைக்கு (உஉ) வருடத்துக்கு முன் என்னிடமாக கான் விவாகம் பண்ணிக்கொள்வதற்குத் தடை செய்து எனதுமாதா என்னை ஒரு அறைக்குள்ளே விட்டுப் பூட்டிப் போட்டதினால் கான் பண்ணின சத்தியம் என்மாதா சிலவேளைக்குக் காலவரையும் கான் ஒருவருடையும் விவாகசம்பந்தத்தைப்பற்றிப் பேசிக்கொள்வதில்லையென்று தீர்மானித்து அவ்விதமாக இருந்து விட்டேனென்றார். அவருட்கோ இப்பொழுது கார்ப்பதவயது ஆகிலும் அவருடைய சரீர அழகு சற்றும் குறைந்துபோகவில்லை.

சிமர் கு.

போனமாதம் லெம் லாசு தீவில் சிமர் குளியில் அரைவாசியும் அதிவிரந்த (உஉ) சனங்களுடைய ஆஸ்தியும் (லஅ) மணித்தியாலத்துக்குள்ளாக எரிந்துபோயின. கொப்படி முதல் முதற் கொப்பிடிலிருந்து பற்றிற்று. எட்டிமல் வன்மெனேன் (Admiral Bandera) என்றவரும் அவர் கூட்டத்தினுமிருந்த தக்கனார் கூடியமட்டும் செருப்பைத்திணக்கப் பிரயாசப்பட்டிடுக்கூடாமல் (உஉ) சனங்கள் விடுகின்றவர்களும் போசனமற்றவர்களுமாய்ப் போனார்கள்.

காட்டுமிருக்ககை விட்டுவெளர்க்குத் தோட்டக்களில் அநேகவித பாம்புகளுமுண்டு. அவைகளில் மிகுந்த கொடேமுள்ளவைகளில் ஒன்ற்தின் பேர்போகா (Boa) அது (லடு) அடிநீளும் (உஅஉச) இருந்தல் நிறை பாரமுள்ளதுமாயிருந்தது. அவைகளைப் பராபரிக்மென்கள் முறைக்குமுறை தோடவார்த்து இன்னும் பலபல விதங்களைப் பழக்கிவருவார்கள். அப்படியிருந்தும் அவைகள் கிடக்கிற இடத்திலே ஒருவன் போவதரிது. (Blackburn) என்பவன் வெள்ளை முயல்களைக்கொண்டுபோய் அப்பாம்புகளிருக்கும் இடத்தினுள்ளே எறித்துவிடுவான். அதுவே அதிசயபாசனம். இவ்விதமாய் கட்டவருகையில் ஒருநாள் ஒருபாம்பு கோபத்துச் சிறி அவருடைய கையிலேபிடித்தது. இவன் பின்னிட்டோட அது தானிருந்த கூட்டைவிட்டு வெளியே அரைவாசியிருப்பட்டு வந்து அவனை ஒருகற்றிச் சுற்றிக்கொண்டது. இன்னுமொரு கற்றிச் சுற்றினால் திசமாப்ப அவன் இறந்துவிடுவான். அவனுக்கு உதவியாக ஒருவருமில்வாதிருந்தால் அவனைவிழுக்கிவிடும். ஆகிலும் அவன் அதிக பலசாலியானதால் அதின் கழுத்தை நரித்து அதற்குத் தப்பிவிட்டான். அதின் பிறகு கூட்டைப் பூட்டி அவன் தன் கூட்டாளியினுடனே வரும்போது கனைத்து விழுந்தான். அவனைவிட்டுக்குக் காலிக்கொண்டு போனபொழுது அவனுடைய உடல் வேறு தீமாய்ப் போயிற்று. இப்பாம்பு ஒரு குழையைப் பிடித்துச் சுற்றிக்கொண்டுதான் அதை கொருக்கு ம்படி இறக்கப்பிடித்துக்கொண்டு ஒருமிக்க வீழ்க்கிவிட்ட, முச்சொல்லிய அதின் பராபரிப்புக்காரகுமிய (Blackburn) என்பவன் வரவச்சுகமடைகிறான்.

காகிதப் பிரத்தியுத்தாரம்.

[Answers to Correspondents.]

"உடமிருச்சி புலோலி வென். பெத்தார் நாகிக்கம்" மதுபடியும் அனுப்பின காரியம் எங்களுக்கு நன்றாய் விளங்கவில்லை.

திருக்கோளுதமையில் இருந்து வந்த காகிதத்திற் கையொப்பம் வைத்தவர் இன்னொன்று கிளங்கவில்லை.

SUPPLEMENT TO THE

உதயதாரகை.—MORNING STAR.

சந்திக்கை. யகூ.] தஞ்சாவூர் (இலு). ஐப்பசி மூ. ௭ தேவதி. வியாழக்கிழமை. Thursday, October 7, 1841.

[No. 19.]

SUMMARY OF NEWS.

MISSIONARY INTELLIGENCE.—The Rev. P. PERCIVAL and family, accompanied by the Rev. Messrs. CROWTHER and HOLE, arrived at Jaffna on Saturday, the 25th ultimo.

The Rev. Mr. CROWTHER left Jaffna for the Continent on Wednesday last. We understand the Rev. Mr. HOLE is appointed to the Jaffna station to assist the Rev. Mr. PERCIVAL in his Missionary labors.—The Rev. Mr. KATS is appointed to the Point Pedro Station.

The Rev. W. ADLEY and Mrs. ADLEY arrived at Jaffna on Friday last from Colombo.

We understand that the Rev. Mr. DAVID has permission to retire on a pension equal to his full salary (£ 200 per annum.)

The Government Agent left Jaffna for Manaar on Friday last.

The Steamer *India* is to leave Calcutta for Suez on the 5th November—touching at Madras, Ceylon and Coesir.

COLOMBO.

Mr. Huskisson has been dismissed the civil service by the present Governor in Council.

The Steamer *Seaforth* was seen on Sunday last by the *Kaikhuro* arrived last evening from Bombay, between Cochin and Aleppo. The weather along the Malabar Coast was unusually severe, so that our doubts are increased as to the *Seaforth's* reaching Bombay in time for the Suez Steamer.—*Col. Obs.*

Oaths Abolished.

The Legislative Council have passed an ordinance substituting solemn affirmations for oaths. The Colonial Secretary explained the reasons which led to the framing of this ordinance to be that hitherto Government, had kept in pay about 50 Priests of different denominations for the purpose of administering oaths in the Courts of Justice and yet in consequence of the occasional absence of some of these parties, it was found difficult to carry on judicial proceedings with any regularity. Moreover, of late, this class of public servants had like others become discontented with their pay and had asked for an advance, on being refused which, they threatened to strike work. Under these circumstances, the Government considered that they could not do better than follow the example of the Supreme Government of India, where affirmations had of late been substituted for oaths in the Courts of Law.

The Home Government have prohibited the transportation of convicts from India to New South Wales and Van Diemen's Land.

MONSTROSITY.—A woman near Galle has given birth to a monstrosity, which consists of two bodies with the upper parts all complete, united at the lower ends as it were horizontally at the navel. Only one pair of the lower extremities is visible. They both suck and cry, but have probably died ere this as there is no passage by which nature can be relieved. The Mother has we understand, already made a little money by her extraordinary offspring, and a medical gentleman has offered her £15 for them when they die.—*Obs.*

NEW SUPERINTENDENT OF ROADS.—We understand that Captain Skinner is ordered to take charge of the Roads throughout the Colony on the 1st proximo.—*Ceylon Her.*

Overland Packet.—No less than 40,094 covers, viz. 31,893 letters and 8,701 newspapers, were despatched to Europe by the September Overland Mail.

MADRAS.

Census of Madras.—We hear that it is in contemplation to take a census of the population of Madras and its suburbs, a measure the necessity of which will be apparent, when it is recollected that there has been no enumeration of the inhabitants of this place for nearly twenty years. No one we believe can tell within a hundred thousand persons how many human beings reside within the limits of this city, and the wildest conjectures on the subject have been from time to time hazarded. We have heard the population estimated at three, four, five, and six hundred thousand. Surely it is high time an end was put to such guess-like calculations.—*Madras Her. Sept. 18.*

THE AMERICAN COTTON PLANTERS.—We learn from Coimbatore that the establishment of the Government Cotton Farm in that District, is progressing vigorously; the commencement is now fairly made and the American Planters are actively engaged in carrying out the scheme according to their own system of cultivation. We trust to hear in due time of the full success of this important experiment. Cotton is and has been from the earliest times the natural staple of India, and whatever means will improve the quality and increase the Export, whether arising from individual enterprise or from the efforts of Government, must be looked upon with the deepest interest by those whose views, or whose concern in the country extend, however short the distance, beyond to day.—*Madras Spectator.*

OBITUARY.

With deep regret we announce the removal by death, from the South Indian field of labour, of another faithful Christian Missionary. The Rev. CHARLES Miller, the respected individual alluded to, who for several years was attached to the London Society's Neyoor Mission, departed this life early yesterday morning, at Poonamallee.

Mr. Miller is the fifth missionary labourer in this peninsula, who has been called by "the pale messenger" to resign his trust, and "give an account" of his "stewardship," since the commencement of the present year. How loud and affecting the call to those who remain, to "work while it is day," and "whatsoever their hand findeth to do, to do it with their might!"

The cause of Christian missions in this heathen land has sustained a further loss by the death of the Rev. Alexander Kerr, one of the first missionaries to Kattywar from the Presbyterian Church in Ireland. The lamented event occurred at Rajcote on the 16th ult. The deceased, who had but recently arrived in India, was cut off at the comparatively early age of 29.

THE STRAITS.

The Sultan of Lingin, the greatest of the Malayan princes, is dead.

Intelligence has been received of the total destruction by lightning of the Ship *Sultana*, on her passage from Bombay to Manila, on the night of the 4th of January. The Captain of the vessel, his lady, the passengers, and part of the crew (in all forty-two persons,) landed from the long boat on the coast of Borneo, on the 16th, in a starving state. All of them, excepting the chief officer and five others, were detained by the native prince into whose hands they fell. These however were permitted, on promise of paying large sums of money, to proceed, on the 24th of May, to Singapore. Unfortunately falling in with bad weather off the island of Sarassan, they could proceed no further, the prow in which they had embarked having been dismasted and otherwise much injured. The island too being surrounded by piratical vessels, their situation was a very critical and most unenviable one.—*Madras Herald Sept 11.*

The government of Singapore, on being made acquainted with the critical situation of the passengers and crew of the ship *Sultana*, sent a gun boat to their relief. We sincerely trust therefore that long ere this they may have reached a place of safety.

EMIGRANTS TO THE MAURITIUS.—The Brig *Berwick* sailed from Pinang to the Isle of France in August, having on board about two hundred Chinese and Maylayan labourers in addition to those who have lately gone on from thence. They embarked apparently in high spirits, and calculate upon returning with small competences after the expiration of the term of their several engagements.

BURMAH.

Moulmein intelligence, received via Calcutta, comes down to the 18th ult.

A stockade was in course of erection along the Moulmein river, and some Burmese officers of rank had arrived at Martabon in war boats, and been reconnoitering our station in its vicinity. These suspicious movements had excited the attention of the British authorities, and "the crews of the gun boats were being drilled under the auspices of the commander of the *Chirup*."

CHINA.

Papers and letters have been received from Macao; the former to the 26th, the latter to the 27th June. The health of both soldiers and sailors is improving; more especially that of the former, who from their having been previously located at Chusan, have become in some measure acclimated, and consequently have suffered less than the sailors from the exhalation of the paddy fields near Canton. Many of the seamen and marines are still unfit for duty but most are in a state of convalescence, with the exception of the crew of the *Conway*, who are said to be in a wretched condition, the consequence of that vessel having been more than five years in a tropical clime. Sir James Bremer and Sir Hugh Gough were both at Hongkong when the *Castle Huntly* left Macao. It is generally expected that Amoy will be the next object of attack, and that its occupation will in all probability lead to a general insurrection amongst the inhabitants of the Fokeen province. They are excessively dissatisfied with the Tartar Government, and are remarkable for their frequent rebellions against the present dynasty.

Her Majesty's Ship *Calliope* was under orders to proceed to Calcutta with Syce silver to the value of 4 millions of dollars.

An angry chop from the Emperor, has been received at Canton directing the immediate return to the city of the Tartar Troops which evacuated it in compliance with the convention of the 27th May, and forbidding in the most peremptory terms any further commercial intercourse with the English. The Chinese authorities at Canton are acting in compliance with this edict, and are also repairing their fortifications. They likewise appear inclined to encourage trade

with the Americans. This will of course lead to a strict blockade being established by the British, and will conduce to render still more complicated, a quarrel, the final adjustment of which would appear to be far distant.

There has been a sale of *British crown* lands at Hongkong. The purchasers were numerous and their competition run the quit rents up to a very high rate. This may be regarded as an indication that the mercantile community in China are at last of opinion that traffic can to a considerable extent be carried on at Hongkong. It is evident that no confidence can be placed in the Chinese authorities at Canton, and that British subjects who may hereafter proceed there for commercial purposes, will be exposed to imminent danger both as regards their persons and their property.

Subsequent to the sale, Captain Elliot addressed a letter to the British community, intimating his intention to move Her Majesty's Government, to pass the lands in fee simple at two years purchase, or to charge them with no more than a nominal quit rent.

OVERLAND INTELLIGENCE.

The most important item of news received by the present mail is the intelligence of the very large majority which the Conservatives have secured in the new parliament,—a majority which has doubtless taken politicians of every shade of sentiment by surprise.

We did not indeed entertain the slightest doubt that the Peel party would have the best of the struggle, but we must say we were not prepared to expect that they would have beaten their opponents so completely as they have done.

It remains to be seen what the tories will do. That on accepting office they would pledge themselves to some popular measures, and that they will fulfil those pledges, though it may be with no particular satisfaction to their own feelings, we cannot for an instant doubt: for them to think of retaining power without would be the very height of absurdity, if not of madness. Reform must go forward, let who will be at the head of affairs, and that no one knows better than Sir Robert Peel, who, whatever else he may be, is certainly no fool.

The following list of the expected tory ministry, extracted from the *Morning Herald* by the *London Monthly Overland Mail*, is considered by that journal to be the most authentic that had been put forth.

"First Lord of the Treasury and Chancellor of the Exchequer—Sir Robert Peel. First Lord of the Admiralty—His Grace the Duke of Buckingham. Principal Secretary of State for Foreign Affairs—The Earl of Aberdeen. Lord Lieutenant of Ireland—Lord Wharcliffe. Principal Secretary of State for the Home Department—Right Hon. Henry Goulburn. Lord High Chancellor of England—Sir William Follet. Principal Secretary of State for the Colonies—Right Hon. Lord Stanley. President of the Council—His Grace the Duke of Wellington. The Speaker of the House of Commons—The Hon. C. Shaw Lefevre (whose re-election it is said it is not intended to oppose.) Secretary for Ireland—The Right Hon. Sir H. Hardinge. The Lord High Chamberlain—His Grace the Duke of Beaufort. The Lord High Steward—The Earl of Liverpool. The Master of the Horse—The Earl of Jersey. Her Majesty's Ambassador at Paris—Lord Lyndhurst. Governor General of India—Sir James Graham."

On the 13th July there was signed, in London, by the Plenipotentiaries of Austria, France, Great Britain, Prussia, Russia, and Turkey, the Convention about the Straits of the Dardanelles and Bosphorus, which has long been agreed on and initialed, but the signature of which had been delayed till it should be known that Mehemet Ali had accepted the firman of the Sultan.

FRANCE.

The South of France has been seriously troubled in consequence of the fiscal measures of the Finance Minister. Toulouse was barricaded, and the Prefect feared to employ the National Guards in taking them down. He employed the troops of the line, and subsequently the National Guards, who however fraternised with the populace, and the Prefect was obliged to fly. Active measures have been taken and tranquillity is comparatively restored: but both at Toulouse, Carcassonne, and Montauban, much dissatisfaction prevails.

NOTICE is hereby given, by order of HIS EXCELLENCY THE GOVERNOR IN COUNCIL that it is intended to make the following charges upon all Letters and Newspapers &c. sent or received by any Steam Packet to or from Bombay—from this date and until further notice, viz.

On every Letter not exceeding a quarter of an ounce in weight 2s.
 " " " " exceeding a quarter of an ounce and not exceeding half an ounce 3s.
 " " " " half an ounce and not exceeding one ounce 5s.
 " " " " one ounce and not exceeding two ounces 10s.
 For every additional ounce in weight above the weight of two ounces 5s.
 And every fraction of an ounce above the weight of two ounces shall be charged as one additional ounce
 For every Newspaper, Price, Current or Shipping Report 1d.

Colonial Secretary's Office,
 Colombo, 13th September 1841,

P. ANSTRUTHER,
 Colonial Secretary.

MADURA.

We lately announced the decease of R. Annajee Rao, the late Tasildar of Mayloor.

He has been succeeded by Narraina Rao of Madura—promoted from the situation of chief Juwaub Navish to the Sub. Collector of Dindigul by Mr. Davidson's recommendation.

For 19 years and 4 months he has held alternately police and revenue situations in the offices of the Collector and Sub. Collector and has during that period officially acted for 9 months as Sub. Collector Shirestadar and for 6 months as a Tasildar:—he was strongly recommended for Sub. Collector Shirestadar in 1834, but a new Collector being then sent to the District, the Board of revenue rejected him on the plea that he had never done duty in the Talook and sent a stranger into the Collectorate.

The Sub. Collector has been pleased to promote in succession to him according to their respective grades Soobay of Vemboocottah in Tinnevely from Magistrate Juwaub Navish;—Annajee Rao of Madura from Revenue Rayasum:—One son of the deceased Tasildar succeeds to Annajee Rao and a second is nominated a Zillahdar in Mayloor which chances to be at the moment vacant.

The late Tasildar of Mayloor has left a large family and no property.—The two sons just entered in the Circar service are represented as young men well versed in accounts—of fair abilities and good character, and it is hoped their conduct will be such as to enable the Collector to attend to their promotions.

EXTENSIVE PROPERTY FOR SALE.

Notice is hereby given that on the 15th. October next at 3 o'clock in the afternoon of the said day the House and Premises of the late William Deroy deceased situated and lying at Wanarpone in the District of Jaffna formerly the property of Waytilinga Chitty Caudappa Chittiar of Wanarpone also deceased who was the chief and wealthiest Merchant at Jaffna, will be disposed of by Public Auction to the highest bidder.

The above mentioned house affords four large square Halls or Parlour with many other commodious rooms attached to them, and with outer and inner verandahs on all sides—it likewise commands a spacious upstairs House consisting of a Hall and two side rooms. This structure is said to have cost its original owner a large sum of money.

The house is situated in the most conspicuous part of the parish aforesaid.
 Jaffna 15th. Sept. 1841.

WILLIAM DEROOY } Adminis.
 G. W. COLLETTE } trators.

NOTICE.

MR. A. MOTTOE VELOE CHETTIAR begs leave to inform the Public that he has received from London some of Mr. CHUBB'S Patent wrought Iron Doors and frames 4 Ft. 4 by 2 ft. 4. Patent Wheel Locks to throw Ten Bolts round and Slide scutchions and lined with hardened steel plates.

He has also received some Good Tarpolings of the following sizes, viz.

8.	Ft.	3	by	7	ft.	3.
21.	"	"	"	8	"	6.
11.	"	3	"	8	"	6.
21.	"	"	"	17	"	6.

Applications may be addressed to Mr. A. MOTTOE VELOE CHETTIAR, Merchant, Jaffna.

ADVERTISEMENTS

will be inserted in the "Morning Star" at the rate of one penny and a half a line for the first insertion—and one penny a line for the second and subsequent insertions.

அட்டவணை—CONTENTS.

இந்து சமயச் சரித்திரம்	179	Brief Historical view of India	179
தென் சமுத்திரத் தீவுகளில்	180	From Williams' Missionary Enterprises in the South Seas	180
டந்த சந்தி	181	Inquiry on Religion	181
மார்ச்சு விசாரணை	181	A Rejoinder	182
தில்லக்ஷன் எதிர்ப்பொழிக்கு மறு	182	Answer to the Optical Question	182
மொழி	182	A Question in Mathematics and Ramanayam	183
நயனசாத்திர விஞ்ஞான கலை	183	The adventures of the Guru Nool	184
கணக்குக் கேள்வி	ib	Tamil News	185
இராமாயணப் பாட்டுக் கேள்வி	ib.	Answers to Correspondents	186
பரமார்த்த குருவின் கதை	ib.	Summary of News	178
ஞானோதயம்	184		
புதிதச்சந்தி	185		